

Just Now

*a toolbox
for teaching
human rights*

Międzynarodowe prawo karne

Zestaw kart osi czasu JustNow

Projekt "JustNow - A Toolbox for Teaching Human Rights" koncentruje się na opracowaniu materiałów metodologiczno-dydaktycznych związanych z edukacją w zakresie praw człowieka, w połączeniu z grami symulacyjnymi i uczeniem się różnorodności w pozaformalnej i formalnej pracy edukacyjnej z młodzieżą.

Ten zestaw kart z osi czasu koncentruje się na ewolucji międzynarodowego prawa karnego, a w szczególności Międzynarodowego Trybunału Karnego, obejmując kluczowe kamienie milowe, sprawy prawne, ustawodawstwo i organizacje działające w tej dziedzinie. Karty mogą być wykorzystywane w edukacji historycznej lub obywatelskiej, a także w innych formach edukacji pozaformalnej. Zaleca się, aby nauczyciele uzupełnili karty o lokalne przykłady.

Karty zostały stworzone przy użyciu obrazów i informacji wyszukanych w Internecie, ze źródłami odnotowanymi na odwrocie kart. Karty zostały stworzone wyłącznie do celów edukacyjnych non-profit i są wykorzystywane w salach lekcyjnych lub nieformalnych placówkach edukacyjnych.

Utworzone przez: Zespół projektowy JustNow

Treść tych materiałów nie odzwierciedla oficjalnej opinii Unii Europejskiej. Odpowiedzialność za informacje i poglądy wyrażone w materiałach spoczywa wyłącznie na ich autorze (autorach).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Międzynarodowe prawo karne

Przegląd kategorii

Kluczowe terminy i pojęcia	Definicje kluczowych terminów w dziedzinie międzynarodowego prawa karnego
Kluczowe fakty i wydarzenia MTK	Kluczowe wydarzenia w historii Międzynarodowego Trybunału Karnego
Zagadnienia, wyzwania i problemy	Wyzwania związane z ewolucją Międzynarodowego Trybunału Karnego
Ważne sprawy i dochodzenia	Dochodzenia i sprawy prowadzone przez MTK
Ewolucja międzynarodowego prawa karnego	Kluczowe wydarzenia w historii międzynarodowego prawa karnego
Kultura	Filmy i książki o tematyce związanej z międzynarodowym prawem karnym
Organizacje godne uwagi	Znane organizacje promujące międzynarodowe prawo karne i MTK

Przegląd wszystkich kart “Międzynarodowe prawo karne”

Key Terms & Concepts	Key ICC Facts and Events	Issues / Challenges / Problems	Notable Cases & Investigations	Evolution of International Criminal Law	Notable Organizations	Culture
International Criminal Law	draft statute for ICC	American Service-Members' Protection Act (2002)	Germain Katanga and Mathieu Ngudjolo Chui	Gustav Moynier	Coalition for the International Criminal Court	Zero Impunity
Genocide	Rome Conference	US withdraws the signature	Thomas Lubanga	Treaty of Versailles	Justice Rapid Response	The Reckoning: The Battle for the International Criminal Court
Crimes against humanity	Rome Statute	"Anti-African court" criticism	Ahmad al-Faqi al-Mahdi	Nuremberg and Tokyo tribunals	International Committee of the Red Cross	The ICC Witness Project
Crimes of aggression	permanent place (Hague)	Burundi withdrawal	Dominic Ongwen	Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide	Human Rights Watch	Cassese's International Criminal Law
War crimes	ICC Trust Fund for Victims	Rodrigo Duterte and the Philippines withdrawal	Jean-Pierre Bemba	the Geneva Conventions	Amnesty International	Beasts of No Nation
Impunity *individual criminal responsibility	ICC process	Trump imposing sanctions on president of ICC	Laurent Gbagbo and Charles Blé Goudé	International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia	Forgotten Children of War BiH	Samantha Power Problem from Hell
Rome Statute	judges	Israel/Palestine	Libya	International Criminal Tribunal for Rwanda	Stop Ecocide International	In Flow of Words
Jurisdiction	punishments at ICC	Lethal Autonomous Weapons (LAWs)	Georgia	Inter-American Court and Commission	EUROJUST	Hotel Rwanda
Complementarity	absence of enforcement mechanism	Praljak suicide	Ukraine investigations	Hague conventions	International Nuremberg Principles Academy	Shake Hands With the Devil
Joint Criminal Enterprise	detention and serving the sentence	Bashar al-Assad and Syria	Joseph Kony	Peter von Hagenbach trial and execution	TRIAL International	Madame Prosecutor

Criminal Law

COURT HEARING

led to notif
to the Sheriff of
t No

Międzynarodowe prawo karne

Międzynarodowe prawo karne (MPK) kodyfikuje zbiór przepisów, które definiują przestępstwa międzynarodowe, takie jak ludobójstwo, zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie agresji, a także procedury stosowane przed międzynarodowymi sądami i trybunałami. Zbrodnie te często mają miejsce w trakcie konfliktu, a zatem odnoszą się bezpośrednio do kryzysu humanitarnego. W przeciwieństwie do większości przepisów prawa międzynarodowego, MPK nie koncentruje się na postępowaniu państw - ustanawia indywidualną odpowiedzialność karną. Jednym z głównych źródeł MPK jest Rzymski Statut ustanawiający Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK).

الرحمة الرحمة

NEDEŽIJE
ONE KOJI NE
ALLAROVA
PITIL NOGIBLUS
URČINE
NE ORUŽIJI
KALI TO NE
OSLEGATE

DEJANOVIĆ
JASMINO
KODRICA
1922-1975
AMERKE

الرحمة الرحمة

NEDEŽIJE
ONE KOJI NE
ALLAROVA
PITIL NOGIBLUS
URČINE
NE ORUŽIJI
KALI TO NE
OSLEGATE

COLOVA
MILANO
1922-1975
AMERKE

الرحمة الرحمة

NEDEŽIJE
ONE KOJI NE
ALLAROVA
PITIL NOGIBLUS
URČINE
NE ORUŽIJI
KALI TO NE
OSLEGATE

FRANJIC
JASMINO
KODRICA
1922-1975
AMERKE

Zdjęcie: Jelle Visser (2017), www.flickr.com/photos/126202631@N03/36385710985

Tekst: www.history.com/topics/holocaust/what-is-genocide i www.ijmonitor.org/glossary-of-legal-terms/

Ludobójstwo

Konwencja w sprawie ludobójstwa z 1948 r. określa ludobójstwo jako przestępstwo na mocy międzynarodowego prawa karnego i zobowiązuje państwa-strony konwencji do zapobiegania i karania zbrodni ludobójstw

Konwencja definiuje ludobójstwo jako: "którykolwiek z następujących czynów, dokonany w zamiarze zniszczenia w całości lub części grupy narodowej, etnicznej, rasowej lub religijnej, jako takiej":

- zabijanie członków grupy;
- wyrządzanie członkom grupy poważnych szkód fizycznych lub psychicznych;
- umyślne stwarzanie grupie warunków życia obliczonych na doprowadzenie do jej fizycznego zniszczenia w całości lub w części;
- nakładanie środków mających na celu zapobieganie narodzinom w obrębie grupy;
- przymusowe przenoszenie dzieci z grupy do innej grupy.

Zbrodnie przeciwko ludzkości

Zgodnie z Rzymskim Statutem Międzynarodowego Trybunału Karnego, zbrodnie przeciwko ludzkości "oznacza którykolwiek z następujących czynów, popełniony w ramach rozległego lub systematycznego ataku skierowanego przeciwko ludności cywilnej, ze świadomością ataku: zabójstwo; eksterminację; zniewolenie; deportację lub przymusowy transfer ludności; uwięzienie lub inne poważne pozbawienie wolności fizycznej z pogwałceniem podstawowych zasad prawa międzynarodowego; tortury; gwałt, niewolnictwo seksualne, przymusową prostytutkę, przymusową ciążę, przymusową sterylizację lub jakąkolwiek inną formę przemocy seksualnej o porównywalnej wadze; prześladowanie jakiegokolwiek możliwej do zidentyfikowania grupy lub zbiorowości z powodów politycznych, rasowych, narodowych, etnicznych, kulturowych, religijnych, płciowych określonych w ustępie 3 lub z innych powodów, które są powszechnie uznawane za niedopuszczalne na mocy prawa międzynarodowego, w związku z jakimkolwiek czynem, o którym mowa w niniejszym ustępie lub jakąkolwiek zbrodnią podlegającą jurysdykcji Trybunału; wymuszone zaginięcie osób; zbrodnie apartheidu; inne nieludzkie czyny o podobnym charakterze, umyślnie powodujące ogromne cierpienie lub poważne uszkodzenie ciała lub zdrowia psychicznego lub fizycznego."

Zbrodnie przeciwko ludzkości muszą posiadać trzy główne elementy:

- Zbrodnie musi być wynikiem powszechnego lub systematycznego ataku, a nie odosobnionego incydentu. Jeśli jest odosobniony, musi być powiązany z wieloma czynami, zgodnie z polityką.
- Takie zbrodnie muszą być skierowane przeciwko ludności cywilnej - jeśli jest to cel wojskowy, nie może to być zbrodnie przeciwko ludzkości. Czyn ten może być jednak zbrodnią wojenną.
- Domniemany sprawca musi wiedzieć o ataku.

Zdjęcie: Photoholic na Unsplash

Tekst: <https://crimeofaggression.info/role-of-the-icc/definition-of-the-crime-of-aggression/>

Przestępstwa z użyciem agresji

Zbrodnia agresji została zdefiniowana w artykule 8 bis Rzymskiego Statutu MTK przyjętego na Konferencji Rewizyjnej w Kampali w 2010 roku. Zasadniczo wymagane są trzy elementy:

Po pierwsze, sprawca musi być przywódcą politycznym lub wojskowym, tj. "osobą faktycznie sprawującą kontrolę lub kierującą działaniami politycznymi lub wojskowymi państwa".

Po drugie, Trybunał musi udowodnić, że sprawca był zaangażowany w planowanie, przygotowanie, zainicjowanie lub wykonanie takiego aktu agresji ze strony państwa.

Po trzecie, taki akt państwa musi stanowić akt agresji zgodnie z definicją zawartą w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego nr 3314 i musi, ze względu na swój charakter, wagę i skalę, stanowić oczywiste naruszenie Karty Narodów Zjednoczonych. Oznacza to, że tylko najpoważniejsze formy nielegalnego użycia siły między państwami mogą podlegać jurysdykcji Trybunału. Przypadki zgodnej z prawem indywidualnej lub zbiorowej samoobrony, a także działania autoryzowane przez Radę Bezpieczeństwa są zatem wyraźnie wykluczone.

Zbrodnie wojenne

Choć wojny są chaotyczne i brutalne, istnieje zbiór przepisów prawa międzynarodowego, które starają się regulować przemoc w konfliktach zbrojnych. Zasady te nie mają na celu oceny, dlaczego konflikty są zwalczane, ale raczej określają podstawowe zasady dotyczące tego, jak strony konfliktu powinny się zachowywać i jakie działania są niedozwolone podczas konfliktu. W szczególności przepisy te mają na celu ochronę "osób chronionych" - osób, które nie są lub już nie są zaangażowane w konflikt. Osoby chronione obejmują cywilów (dzieci i kobiety są uważane za szczególnie narażone), chorych żołnierzy i jeńców wojennych.

W Międzynarodowym Trybunale Karnym zbrodnie wojenne są wymienione w art. 8 ust. 2 Statutu Rzymskiego. Obejmują one takie zbrodnie jak morderstwo, terroryzm, przemoc seksualna, okrutne traktowanie i grabież.

**END
IMPUNITY!**

Bezkarność / indywidualna odpowiedzialność karna

Bezkarność jest zwolnieniem lub immunitetem od kary lub sankcji za przestępstwa. Rządy o słabych rządach prawa częściej nie stawiają sprawców przed wymiarem sprawiedliwości, co z kolei odmawia ofiarom prawa do sprawiedliwości i zadośćuczynienia, a tym samym nie przyczynia się do zapobiegania ponownym naruszeniom w przyszłości. Może to oznaczać niemożność pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności de jure lub de facto.

Koncepcja indywidualnej odpowiedzialności karnej oznacza, że dana osoba zostanie uznana za winną popełnienia przestępstwa, jeśli "zaplanowała, podlegała, nakazała, popełniła lub w inny sposób pomagała i podlegała w planowaniu, przygotowaniu lub wykonaniu przestępstwa". Każdy międzynarodowy trybunał karny włączył koncepcję indywidualnej odpowiedzialności karnej do swoich statutów. W przypadku MTK, artykuł 25 Statutu Rzymskiego stanowi, że osoba fizyczna jest odpowiedzialna za popełnienie zbrodni, jeśli popełnia, rozkazuje, nakłania, pomaga w popełnieniu zbrodni, dostarcza środków lub przyczynia się do popełnienia zbrodni. Co więcej, oskarżony musi mieć zamiar zaangażowania się w dane zachowanie lub oskarżony jest świadomy konsekwencji, które wynikną w normalnym toku wydarzeń.

Don. RO STELLA

R. N. Secretary General

Monsieur BENO

Mr. J. STELLA

Ms. STELLA

Zdjęcie: Koalicja na rzecz MTK, lipiec 1998: Rt. Hon. Lamberto Dini podpisujący Statut Rzymski, Flickr
<https://www.flickr.com/photos/coalitionforicc/4578298185/in/photostream/>
Tekst: www.icc-cpi.int/sites/default/files/RS-Eng.pdf

Statut Rzymski

1998

Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego to traktat ustanawiający Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK). Został on przyjęty na konferencji dyplomatycznej w Rzymie we Włoszech w dniu 17 lipca 1998 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 2002 r.

Artykuł 5 Przestępstwa podlegające jurysdykcji Trybunału

Jurysdykcja Trybunału jest ograniczona do najpoważniejszych zbrodni mających znaczenie dla społeczności międzynarodowej jako całości. Trybunał ma jurysdykcję zgodnie z niniejszym Statutem w odniesieniu do następujących zbrodni:

- (a) Zbrodnia ludobójstwa;
- (b) Zbrodnie przeciwko ludzkości;
- (c) Zbrodnie wojenne;
- (d) Zbrodnia agresji.

JURISDICTION

Zdjęcie: Nick Youngson CC BY-SA 3.0 Pix4free.org

Tekst: www.nurembergacademy.org/resources/acceptance-online-platform/education-tools/glossary/ i

www.icc-cpi.int/about/how-the-court-works

Jurysdykcja

Jurysdykcja odnosi się do władzy lub prawa instytucji prawnej lub politycznej do wymierzania sprawiedliwości poprzez interpretację i wykonywanie prawa, np. poprzez aresztowanie i karanie przestępców. Odnosi się również do władzy lub prawa suwerennej władzy do rządzenia i stanowienia prawa na określonym obszarze lub odnosi się do terytorium, na którym stosowany jest określony zbiór przepisów, znany również jako jurysdykcja krajowa. Jurysdykcja uniwersalna nie wymaga, aby państwo oskarżające było powiązane z konkretnym przestępstwem. W rzeczywistości pozwala ona sądom krajowym na sprawowanie jurysdykcji karnej nad oskarżonym, niezależnie od obywatelstwa i miejsca zamieszkania oskarżyciela lub miejsca popełnienia przestępstwa. Doktryna ta jest zwykle stosowana w przypadkach erga omnes, "zbrodni przeciwko wszystkim", tj. gdy przestępstwa są wymierzone przeciwko całej ludzkości, takie jak piractwo, niewolnictwo, zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne, ludobójstwo i tortury.

Międzynarodowy Trybunał Karny może wykonywać jurysdykcję w sytuacji, gdy ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości lub zbrodnie wojenne zostały popełnione w dniu 1 lipca 2002 r. lub później oraz:

1. zbrodnie zostały popełnione przez obywatela Państwa-Strony lub na terytorium Państwa-Strony, lub w państwie, które zaakceptowało jurysdykcję Trybunału; lub
2. zbrodnie zostały przekazane Prokuratorowi MTK przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) zgodnie z rezolucją przyjętą na mocy rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych.

International Criminal Court

Third Session of the
Assembly of States Parties

The Hague, 6-10 September 2004

ARABIC
CHINESE
ENGLISH
FRENCH
RUSSIAN
SPANISH
2. FLOOR

Komplementarność

Jako Trybunał ostatniej instancji, Międzynarodowy Trybunał Karny nie zastępuje sądów krajowych i może wykonywać jurysdykcję jedynie w przypadku braku rzeczywistych postępowań krajowych. Na jurysdykcję Trybunału powołuje się tylko wtedy, gdy państwa rzeczywiście nie są w stanie lub nie chcą prowadzić dochodzeń lub ścigać przestępstw objętych statutem rzymskim.

Istnieją co najmniej cztery powody stosowania systemu uzupełniającego:

1. Chroni on oskarżonych, którzy byli ścigani przed sądami krajowymi.
2. Szanuje suwerenność państwową w wykonywaniu jurysdykcji karnej.
3. Może promować większą skuteczność, ponieważ MTK nie może zajmować się wszystkimi przypadkami poważnych przestępstw.
4. Nakłada na państwa obowiązek wypełniania swoich zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego i krajowego w zakresie prowadzenia dochodzeń i ścigania domniemanych poważnych przestępstw (to znaczy, że nie jest to tylko kwestia wydajności, ale kwestia prawa, polityki i moralności).

Solidarna odpowiedzialność karna

Joint Criminal Enterprise to tryb odpowiedzialności, który przypisuje indywidualną odpowiedzialność karną wszystkim osobom, które razem były częścią wspólnego planu, projektu lub celu, który sprowadza się lub obejmuje popełnienie przestępstwa. Tryb odpowiedzialności za wspólne przedsięwzięcie przestępcze został stworzony przez sędziów Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii i był wykorzystywany przez wszystkie inne trybunały międzynarodowe. MTK przyjął inną formę wspólnego przedsięwzięcia przestępczego. Artykuł 25(d) Statutu Rzymskiego stanowi, że oskarżony przyczynia się do popełnienia przestępstwa we wspólnym celu poprzez wspieranie działalności przestępczej lub posiadanie wiedzy, że grupa zamierza popełnić przestępstwo. Oskarżony może wówczas zostać uznany za współsprawcę lub sprawcę pośredniego.

Na okładce znajdują się zdjęcia Jadranko Prlića, Bruno Stojića, Slobodana Praljaka, Milivoja Petkovića i Valentina Ćorića - pięciu z sześciu obrońców oskarżonych w sprawie Prlića - podczas rozprawy apelacyjnej w sprawie Prlića 29 listopada 2017 roku.

Ci bośniaccy chorwaccy przywódcy polityczni i wojskowi zostali skazani za szereg zbrodni przeciwko Bośniakom (bośniackim muzułmanom), które obejmowały morderstwa, gwałty, deportacje i bezmyślne niszczenie. Stwierdzono, że byli oni częścią wspólnego przestępczego przedsięwzięcia, którego ostatecznym celem było utworzenie chorwackiej jednostki Herceg-Bosna. Chodziło o to, by podmiot ten albo stał się częścią Chorwacji w przypadku rozpadu państwa bośniackiego, albo stał się niezależnym państwem w [Bośni] z bezpośrednimi powiązaniem z Chorwacją.

Sprawa Dominica Ongwena (Uganda)

2016 - 2022 proces sądowy

Znany jako "Biała Mrówka", skazany zbrodniarz wojenny Dominic Ongwen miał szacunkowo od 9 do 14 lat, kiedy został uprowadzony przez Armię Bożego Oporu (LRA), gdy szedł do szkoły w północnej Ugandzie. W ciągu następujących 27 lat stał się bezwzględny dowódcą rebeliantów z Brygady Sinia.

Jego nakaz aresztowania został wydany 8 lipca 2005 r. pod zarzutem 61 zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych popełnionych rzekomo po 1 lipca 2002 r. w północnej Ugandzie.

Proces rozpoczął się 6 grudnia 2016 roku. Mowy końcowe miały miejsce od 10 do 12 marca 2020 roku. W dniu 4 lutego 2021 r. Izba Procesowa IX uznała Dominica Ongwena za winnego łącznie 61 zbrodni, w tym zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, popełnionych w północnej Ugandzie w okresie od 1 lipca 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. W dniu 6 maja 2021 r. Izba Procesowa IX skazała Dominica Ongwena na 25 lat pozbawienia wolności.

W dniu 15 grudnia 2022 r. Izba Apelacyjna potwierdziła decyzje Izby Procesowej IX w sprawie winy i wyroku Dominica Ongwena.

Zdjęcie: Marcos Elias de Oliveira Júnior, domena publiczna, na Wikimedia Commons

Tekst: www.coalitionfortheicc.org/cases/mathieu-ngudjolo-chui i www.icc-cpi.int/drc/katanga

www.ijmonitor.org/germain-katanga-and-mathieu-ngudjolo-chui-background/

Germain Katanga i Mathieu Ngudjolo Chui (DRK)

Proces 2009-2014

Proces przeciwko kongijskim watażkom Germainowi Katandze, domniemanemu dowódcy milicji Force de résistance patriotique en Ituri (FRPI), i Mathieu Ngudjolo Chui, domniemanemu byłemu przywódcy milicji Front des nationalistes et intégrationnistes (FNI), rozpoczął się 24 listopada 2009 roku. Zdecydowano, że obaj oskarżeni powinni być sądzeni razem, ponieważ postawiono im te same zarzuty zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości w związku z tym samym atakiem na wioskę Bogoro w prowincji Ituri w Demokratycznej Republice Konga. Proces Katangi i Ngudjolo był drugim w historii MTK.

Zarzuty: Siedem zarzutów zbrodni wojennych (wykorzystywanie dzieci poniżej piętnastego roku życia do aktywnego udziału w działaniach wojennych, kierowanie atakiem na ludność cywilną, umyślne zabijanie, niszczenie mienia, grabieże, niewolnictwo seksualne, gwałt) i trzy zarzuty zbrodni przeciwko ludzkości (morderstwo, gwałt i niewolnictwo seksualne) rzekomo popełnionych w Bogoro, wiosce w prowincji Ituri we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, w okresie od stycznia do marca 2003 roku.

Wyrok w sprawie Ngudjolo: 18 grudnia 2012 r.; uniewinniony od wszystkich zarzutów.

Wyrok w sprawie Katanga: 7 marca 2014 r.; skazany za jedną zbrodnię przeciwko ludzkości i cztery zbrodnie wojenne.

Wyrok w sprawie Katanga: 23 maja 2014 r.; skazany na 12 lat więzienia.

Zdjęcie: Koalicja na rzecz MTK na Flickr (25.04.2028), Pierwszy wyrok skazujący i nakaz zadośćuczynienia dla ofiar Thomasa Lubangi
Tekst: www.ijmonitor.org/category/thomas-lubanga/ www.icc-cpi.int/drc/lubanga
www.theafricareport.com/24712/drc-former-warlord-thomas-lubanga-freed-after-serving-14-year-sentence/

Thomas Lubanga (DRK)

Proces 2009-2014

Proces przywódcy kongijskiej milicji Thomasa Lubangi Dyilo przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK) rozpoczął się 26 stycznia 2009 roku. W dniu 14 marca 2012 r. sędziowie skazali go za zbrodnie wojenne, w szczególności za wcielanie do wojska i wykorzystywanie dzieci-żołnierzy w konflikcie w regionie Ituri w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Pomimo dużego zainteresowania pierwszym w historii MTK procesem, wiele osób było zdezorientowanych tą sprawą. Pytania wahały się od tego, dlaczego rozpoczęcie procesu trwało tak długo, do tego, czy Lubanga powinien zostać uwolniony.

Lubanga został uznany winnym przez MTK w dniu 14 marca 2012 r. za "zbrodnie wojenne polegające na werbowaniu i wcielaniu do wojska dzieci poniżej 15 roku życia i wykorzystywaniu ich do aktywnego udziału w działaniach wojennych". W dniu 10 lipca 2012 roku został skazany na karę 14 lat pozbawienia wolności. Wyrok i kara zostały potwierdzone przez Izbę Apelacyjną w grudniu 2014 roku. W dniu 19 grudnia 2015 r. Lubanga został przeniesiony do więzienia Makala w Kinszasie w celu odbycia kary. Został zwolniony w 2020 roku.

**IN SOLIDARITY
UPHOLD HUMAN RIGHTS**

©CRISIS

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Zdjęcie: Richard Potts (2011), Flickr

Tekst: www.amnesty.org/en/

www.middleeastmonitor.com/20210518-amnesty-calls-on-icc-to-investigate-israels-targeting-of-residential-buildings-media-offices/

Amnesty International

1961

Jest to globalny ruch ponad 10 milionów ludzi w ponad 150 krajach i terytoriach, którzy "osobiście biorą niesprawiedliwość" i prowadzą kampanię na rzecz świata, w którym wszyscy korzystają z praw człowieka. Organizacja jest niezależna od jakiegokolwiek ideologii politycznej, interesów gospodarczych czy religii i jest finansowana głównie przez członków i darowizny publiczne. Badają i ujawniają przypadki łamania praw człowieka na całym świecie, pracując nad zniesieniem kary śmierci, ochroną praw seksualnych i reprodukcyjnych, zwalczaniem dyskryminacji oraz obroną praw uchodźców i migrantów.

"Dopiero gdy ostatni więzień sumienia zostanie uwolniony, gdy ostatnia sala tortur zostanie zamknięta, gdy Powszechna Deklaracja Praw Człowieka ONZ stanie się rzeczywistością dla ludzi na całym świecie, nasza praca zostanie wykonana" (Peter Benenson, założyciel Amnesty International).

John Brown Stan's baby stan account

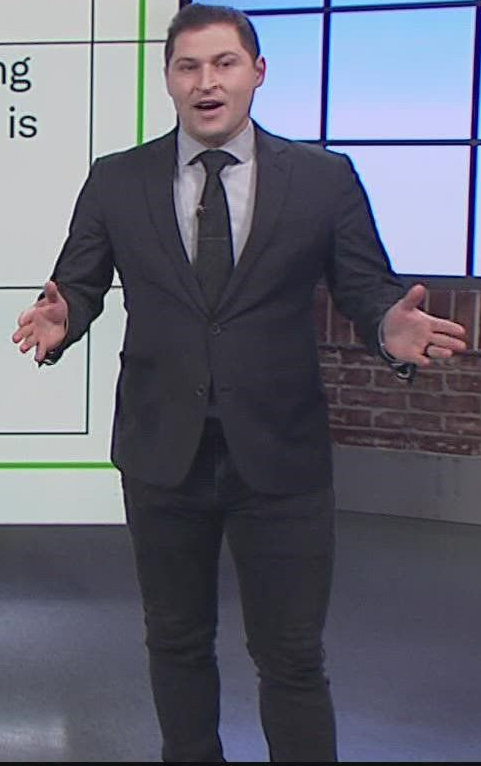
@thejb_stan

Worth remembering, as people talk about prosecuting people for war crimes, that the US's official position is that if an American is ever tried at the international criminal court we will invade the Netherlands

8:13 PM · Feb 28, 2022 · Twitter for Android

6,652 Retweets 464 Quote Tweets 40.4K Likes

Ustawa o ochronie amerykańskich żołnierzy 2002

American Servicemembers' Protection Act, znany również jako The Hague Invasion Act, wprowadzony w Senacie w 2001 roku i podpisany przez prezydenta USA George'a Busha w 2002 roku "zakazuje współpracy USA z Międzynarodowym Trybunałem Karnym. Określa ona ograniczenia dotyczące: (1) udziału osób z USA objętych ustawą w operacjach pokojowych Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ); (2) przekazywania Trybunałowi niejawnych informacji dotyczących bezpieczeństwa narodowego i egzekwowania prawa; oraz (3) świadczenia amerykańskiej pomocy wojskowej, z określonymi wyjątkami. wojskowej, z określonymi wyjątkami, rządowi kraju, który jest stroną Trybunału... i upoważnia Prezydenta do użycia wszelkich niezbędnych środków (w tym zapewnienia pomocy prawnej) w celu doprowadzenia do uwolnienia osób amerykańskich i sojuszniczych przetrzymywanych w niewoli przez Trybunał, w jego imieniu lub na jego wniosek".

HOTEL RWANDA

A TRUE STORY

Obraz: Kreisau-Initiative e. V. (2024)

Tekst: www.theguardian.com/film/2014/aug/07/hotel-rwanda-don-cheadle-genocide-accuracy-reel-history

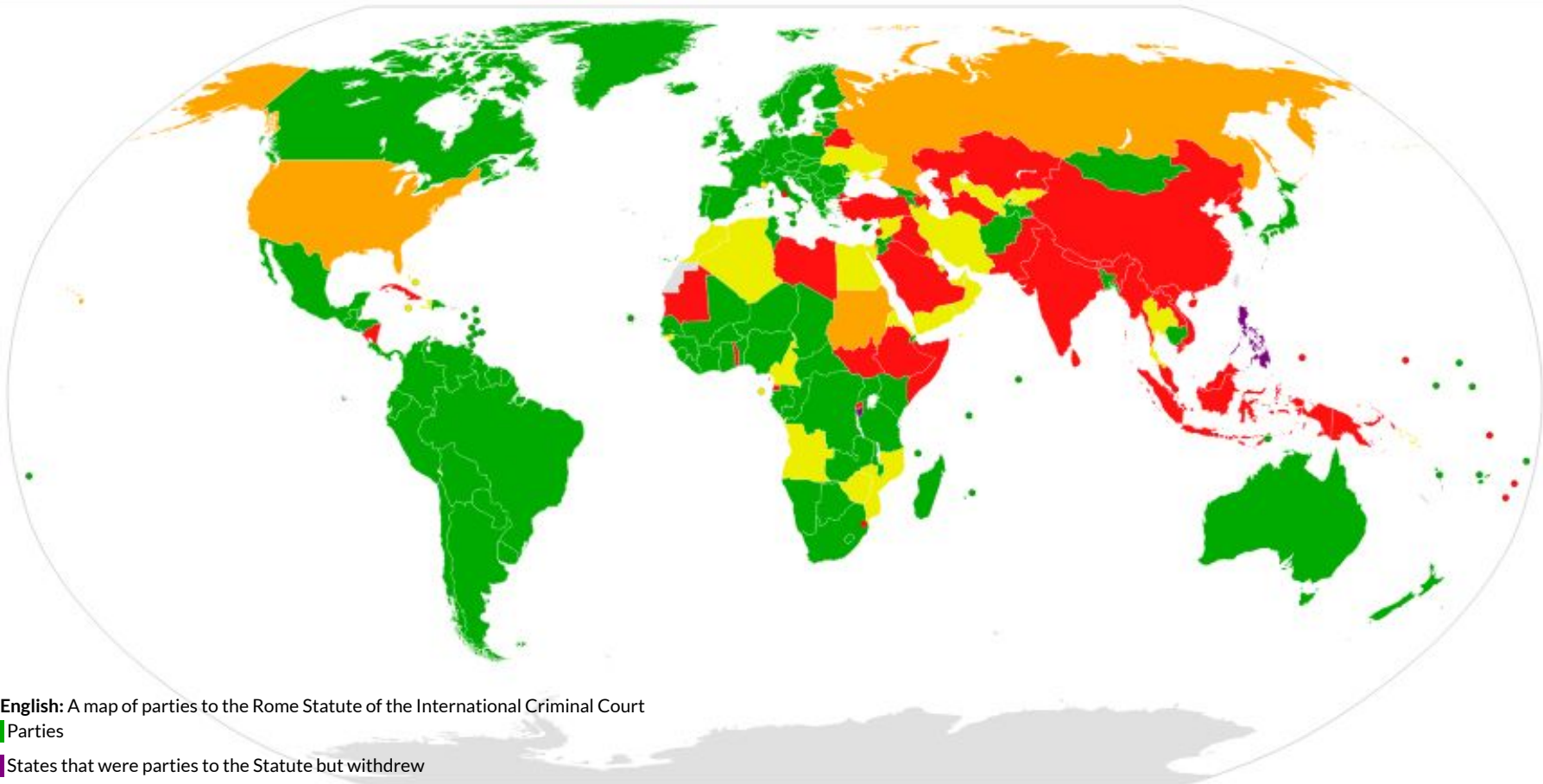
Hotel Rwanda

2004

"Hutu Paul Rusesabagina zarządza Hôtel des Mille Collines i wiecie szczęśliwe życie ze swoją żoną Tutsi i trójką dzieci, ale kiedy siły wojskowe Hutu rozpoczynają kampanię czystek etnicznych przeciwko mniejszości Tutsi, Paul jest zmuszony pozwolić uchodźcom schronić się w jego hotelu. Gdy ONZ wycofuje się, Paul musi samotnie walczyć o ochronę uchodźców Tutsi w obliczu eskalacji przemocy, znanej później jako ludobójstwo w Rwandzie". (www.rottentomatoes.com/m/hotel_rwanda)

Jest to krótkie streszczenie Hotelu Rwanda, filmu dramatycznego z 2004 roku opartego na prawdziwych wydarzeniach, w reżyserii Terry'ego George'a z Donem Cheadle w roli prawdziwego hotelarza, który uratował ponad 1200 osób. Film otworzył oczy świata na okropności ludobójstwa w Rwandzie w 1994 roku. Jednak niektórzy ocaleni twierdzili później, że kierownik "wyłudzał od nich pieniądze, a jeśli nie mogli zapłacić, zmuszał ich do opuszczenia swoich pokoi". Innymi słowy, film jest prawdziwą historią rwandyjskiego "Schindlera" w hollywoodzkim stylu.

W 2020 roku Paul Rusesabagina został porwany, aresztowany, oskarżony o terroryzm i skazany na 25 lat więzienia przez sąd w Kigali. Więcej informacji na stronie: <https://paulr.org/>

English: A map of parties to the Rome Statute of the International Criminal Court

- Parties
- States that were parties to the Statute but withdrew
- States that have signed but not ratified the Statute
- States that signed but subsequently withdrew their signature of the Statute
- UN member states and observers that have neither signed nor acceded to the Statute

Zdjęcie: https://en.wikipedia.org/wiki/States_parties_to_the_Rome_Statute (dostęp 27.03.2024)

Tekst: <https://archive.globalpolicy.org/international-justice/the-international-criminal-court/us-opposition-to-the-icc.html>

USA wycofują podpis 2002

Pomimo faktu, że rząd Stanów Zjednoczonych aktywnie uczestniczył w ustanowieniu kilku międzynarodowych trybunałów karnych, takich jak ten w Norymberdze czy MTK dla Jugosławii i Rwandy, konsekwentnie sprzeciwiał się idei trybunału, który pociągałby ich własnych przywódców wojskowych i politycznych do globalnego standardu sprawiedliwości.

W 2000 roku administracja Clintona podpisała Statut Rzymski, ale zaraz potem próbowała wynegocjować specjalne warunki zaangażowania USA. Co więcej, nigdy nie przedłożyła dokumentu Senatowi do ratyfikacji. Z drugiej strony, administracja Busha nie miała żadnego problemu z podpisaniem ASPA ("Hague Invasion Act"), a następnie, 6 maja 2002 roku, formalnie wycofała swój podpis z traktatu.

Obama podjął pewne wysiłki, stając się "obserwatorem", Trump znacznie mniej itd. Do dziś Stany Zjednoczone nie uznają jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego (ale nie mają problemu ze współpracą z nim w przypadku obywateli innych krajów).

WRITTEN AND DIRECTED BY CARY JOJI FUKUNAGA

BEASTS OF NO NATION

Obraz. Kreisau-Initiative e. V. (2024)

Tekst: <https://tvtropes.org/pmwiki/pmwiki.php/Film/BeastsOfNoNation> i <https://face2faceafrica.com/article/beasts-of-no-nation-review>

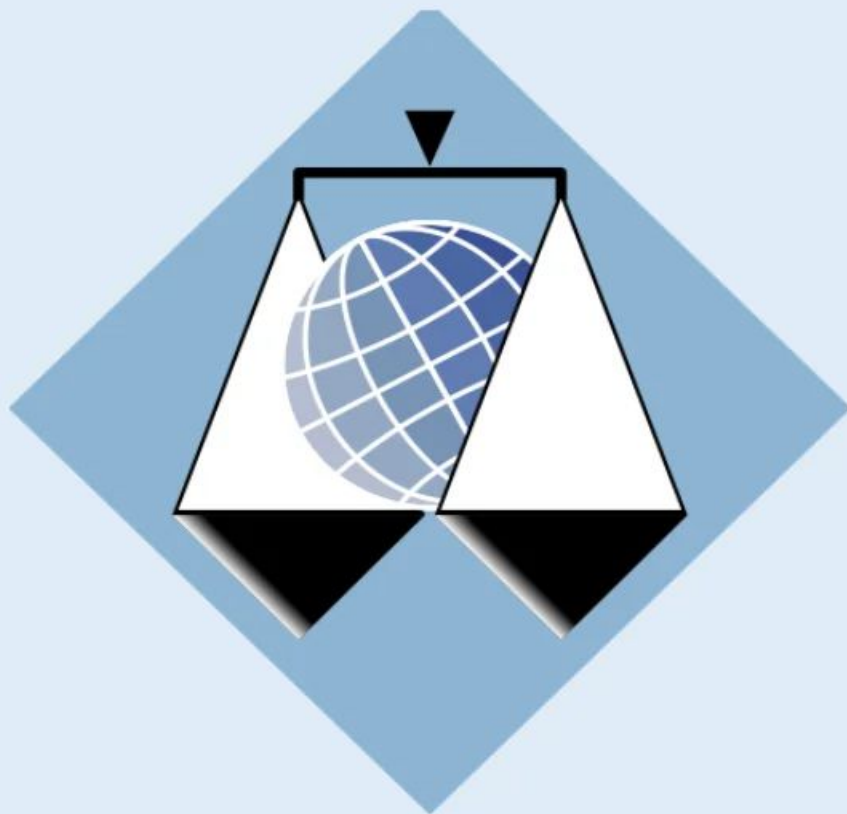
Beasts of No Nation

2015

Dramat o afrykańskiej wojnie domowej w reżyserii Cary'ego Fukunagi, oparty na wysoko ocenianej powieści Uzodinmy Iweali, z Idrisem Elbą i Abrahamem Attahem w rolach głównych. Przedstawia okropności działań wojennych i trudną sytuację dzieci-żołnierzy.

Akcja rozgrywa się w nienazwanym kraju Afryki Zachodniej, a młody chłopiec o imieniu Agu jest świadkiem okupacji małego miasteczka, w którym mieszka on i jego rodzina. Po zamordowaniu ojca, brata i dziadka Agu ucieka do dżungli, gdzie znajduje go grupa dzieci-żołnierzy i ich dowódca. Agu zostaje zwerbowany do armii.

Film, który został wydany w 2015 roku, jest pierwszym oryginalnym filmem Netflixa.

ICTY: International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia

MTKJ

1993 - 2017

Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (MTKJ), z siedzibą w Hadze w Holandii, został ustanowiony w 1993 roku na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 827 z dnia 25 maja 1993 roku.

Jego celem było ustanowienie indywidualnej odpowiedzialności karnej za okrucieństwa popełnione na terytorium byłej Jugosławii od 1991 roku. Ponad 4650 świadków zeznawało przez ponad 10 800 dni procesu, w wyniku czego powstało ponad 2,5 miliona stron stenogramów. Trybunał został formalnie zamknięty w grudniu 2017 r. po 24 latach działalności.

Jurysdykcja MTKJ obejmowała poważne naruszenia konwencji genewskich z 1949 r., zbrodnie wojenne, ludobójstwo i zbrodnie przeciwko ludzkości, w tym czystki etniczne. Maksymalny wyrok to dożywocie. Oskarżono 161 osób, w wyniku czego wydano 90 wyroków skazujących, 19 uniewinniono, a 13 przekazano do sądów krajowych. 37 z oskarżonych wycofało swoje akty oskarżenia lub zmarło. Do końca procesu żadna z oskarżonych osób nie pozostała zbiegiem przed prawem.

Zapomniane dzieci wojny

2015

Stowarzyszenie Zapomniane Dzieci Wojny (ZDR) jest bezstronną, pozarządową i niedochodową organizacją praw człowieka z Bośni i Hercegowiny. Założona przez działaczy na rzecz praw człowieka i "dzieci wojny", tj. dzieci, których ojcowie byli żołnierzami armii przeciwnej/wrogiej, członkami sił pokojowych (np. UNPROFOR) lub pracownikami zagranicznych misji humanitarnych. Wiele z tych dzieci jest często nieuznawanych lub odrzucanych przez ojców i pozostawianych pod opieką matek i/lub społeczności, w której się urodziły. Dorastając, często musiały stawić czoła problemom związanym z tożsamością, stygmatyzacją, dyskryminacją, marginalizacją i izolacją.

Wykorzystując aktywizm, rzecznictwo publiczne, badania, tworzenie sieci kontaktów i sztukę, stowarzyszenie stara się przyczynić do wyeliminowania wszystkich tych problemów, a także do osiągnięcia prawnego i społecznego uznania i szacunku dla dzieci urodzonych w wyniku wojny. Mechanizmy wykorzystywane przez Stowarzyszenie Zapomniane Dzieci Wojny w tworzeniu pozytywnych zmian społecznych to: Sztuka, Programy edukacyjne, Rzecznictwo publiczne, Badania i analizy, Lokalne, regionalne i międzynarodowe sieci współpracy, Ruchy integracyjne, Programy "Radzenia sobie z przeszłością" i Programy budowania pokoju.

Obraz: Photo by Felix Mooneeram on Unsplash

Tekst: <https://zeroimpunity.com/>

Zero bezkarności

2019

Zero Bezkarności w reżyserii Nicolasa Bliesa, Stéphane'a Hueber-Bliesa i Denisa Lamberta to artystyczny transmedialny film dokumentalny, który opowiada historie ofiar przemocy seksualnej we współczesnych strefach wojennych.

Jest owocem wielomiesięcznych badań dwunastu dziennikarzy śledczych i przedstawia inspirujące ofiary, pracowników socjalnych i aktywistów z całego świata, którzy mieli odwagę zaangażować się, stawić opór i zmobilizować. Ich głosy i historie pochodzą z Syrii, Ukrainy, Republiki Środkowoafrykańskiej i Stanów Zjednoczonych. Ten ostatni, na przykład, dotyczy technik upokarzania seksualnego więźniów przetrzymywanych w więzieniach takich jak Abu Ghraib i Zatoka Guantanamo oraz faktu, że MTK nie ma jurysdykcji nad obywatelami USA, ponieważ Stany Zjednoczone nie podpisały traktatu.

Film jest częścią szerszego, trwającego projektu medialnego, którego celem jest pociągnięcie do odpowiedzialności sprawców takich czynów, którzy obecnie są bezkarni.

you

to

to

pep

explore

you

wet

bug

sorrow

believe

torn

wings

ravish

hear

par

floor

ere

sno

e

ran

hey

ss

ret

Obraz: Zdjęcie autorstwa Glen Carrie na Unsplash

Tekst: <https://twosmallthings.com/the-channel> i

www.newyorker.com/culture/the-new-yorker-documentary/in-in-flow-of-words-war-crime-interpreters-tell-their-own-stories

W strumieniu słów 2021

W strumieniu słów to krótkometrażowy film eksperymentalny wyreżyserowany przez Eliane Esther Bots, opowiadający o doświadczeniach trójki tłumaczy ustnych Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii w Hadze i "ich pozycji jako kanału pomiędzy mówcami i słuchaczami, świadkami i oskarżonymi, sędziami i uczestnikami".

Tłumacze Alma Imamovic-Ivanov, Besmir Fidahic i Nenad Popovic Pops urodzili się i wychowali w byłej Jugosławii i przeżyli wojnę w latach 90-tych. Przez lata ich praca polegała na interpretowaniu szokujących zeznań świadków, ofiar i sprawców w neutralny i niewidoczny sposób, bez dopuszczania do głosu własnych emocji, uczuć i osobistych historii na sali sądowej.

Ten krótki film opisuje wpływ tej pracy na ich życie prywatne i to, jak radzili sobie z emocjami po jej zakończeniu. Jest on szeroko dostępny w Internecie, na przykład pod adresem:

www.newyorker.com/video/watch/the-new-yorker-documentary-in-flow-of-words

**JUSTICE
RAPID
RESPONSE**

Justice Rapid Response

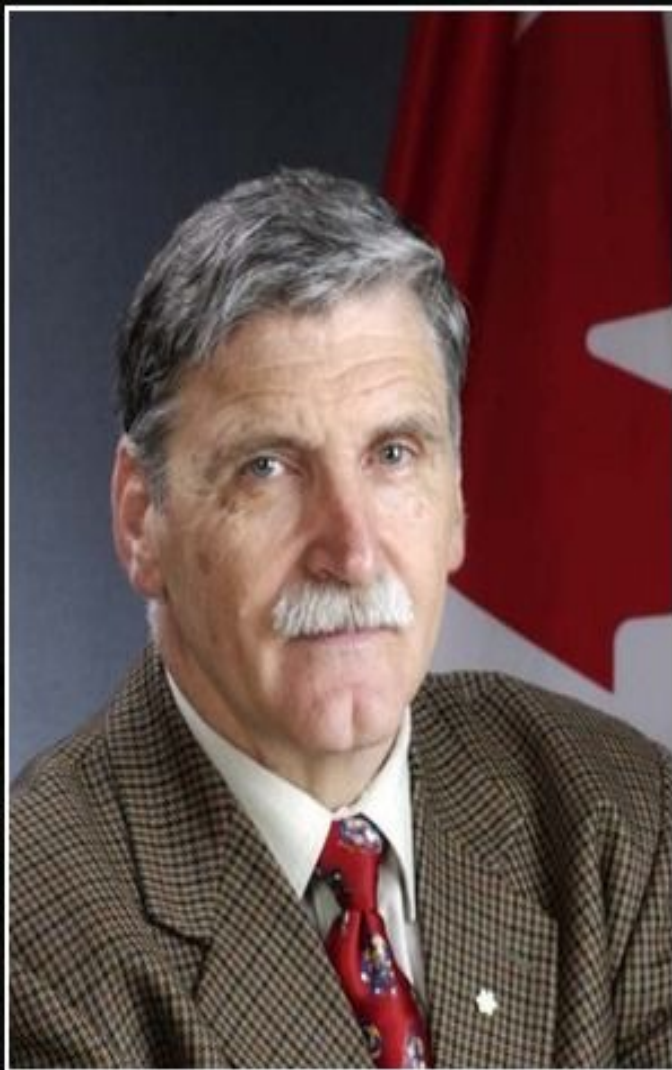
2009

Justice Rapid Response to organizacja non-profit z siedzibą w Genewie. JRR zapewnia ekspertów wymiaru sprawiedliwości, którzy pomagają w śledztwach dotyczących zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości, ludobójstwa i naruszeń praw człowieka. Posiada ponad 680 ekspertów (ponad 100 narodowości) w ponad 50 kategoriach zawodowych, którzy mówią w ponad 90 językach i uczestniczyli w ponad 140 misjach.

Sprawdź ich oficjalną broszurę:

www.justicerapidresponse.org/wp-content/uploads/2020/02/JRR_Leaflet_2020.pdf lub obejrzyj, jak ich ED, Andras Vamos-Goldman, wyjaśnia znaczenie śledztwa dla udowodnienia masowych okrucieństw:

www.youtube.com/watch?v=pxQxzrgcNRc

I know there is a God because in Rwanda I shook hands with the devil. I have seen him, I have smelled him and I have touched him. I know the devil exists and therefore I know there is a God.

— *Roméo Dallaire* —

Zdjęcie: www.azquotes.com/quote/365863

Tekst: www.bookdepository.com/Shake-Hands-With-Devil-Romeo-Dallaire/9780099478935

Podać rękę diabłu

2003

„Podać rękę diabłu- porażka ludzkości w Rwandzie" to autobiograficzna relacja generała Romeo Dallaire'a, dowódcy sił misji pomocowej ONZ podczas ludobójstwa w Rwandzie w 1994 roku.

"Kiedy generał porucznik Romeo Dallaire otrzymał wezwanie do służby jako dowódca sił misji ONZ w Rwandzie, myślał, że wyrusza do Afryki, aby pomóc dwóm walczącym stronom osiągnąć pokój, którego pragnęły obie strony. Zamiast tego on i członkowie jego niewielkich międzynarodowych sił zostali wciągnięci w wir wojny domowej i ludobójstwa. Dallaire opuścił Rwandę jako złamany człowiek; rozczarowany, samobójca i zdeterminowany, by opowiedzieć swoją historię".

Książka została zaadaptowana na film o tym samym tytule w 2007 roku w reżyserii Rogera Spottiswoode'a. Zarówno książka, jak i film otrzymały wiele nagród.

Zdjęcie: Sekretariat Wiceprezydenta (GODL-India), GODL-India na Wikimedia Commons

Tekst: www.icc-cpi.int/news/icc-trial-chamber-iii-declares-jean-pierre-bemba-gombo-guilty-war-crimes-and-crimes-against-i
www.ijmonitor.org/2018/06/bemba-acquitted-of-war-crimes-at-the-icc/

Jean-Pierre Bemba

2010 - 2018

Jean-Pierre Bemba Gombo, najbardziej znana osoba sądzona przez MTK (był wiceprezydentem Demokratycznej Republiki Konga (DRK) od lipca 2003 r. do grudnia 2006 r.), został aresztowany w 2008 r. w pobliżu Brukseli. Był on również przewodniczącym i głównodowodzącym Mouvement de libération du Congo (Ruchu Wyzwolenia Konga) (MLC) oraz głównodowodzącym Armée de Libération du Congo ("ALC").

W dniu 21 marca 2016 r. Izba Procesowa III MTKJ jednogłośnie uznała Bembę (jako osobę dowodzącą jego oddziałami) winnym ponad wszelką wątpliwość dwóch zarzutów zbrodni przeciwko ludzkości (morderstwa i gwałtu) oraz trzech zarzutów zbrodni wojennych (morderstwa, gwałtu i grabieży) rzekomo popełnionych w latach 2002-2003 w Republice Środkowoafrykańskiej. Został skazany na 18 lat więzienia.

Jednakże Izba Apelacyjna MTK uchyliła wyrok skazujący Jeana-Pierre'a Bembę za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości z powodu błędów podczas procesu i "oddalenia" jego dowództwa. Został on uniewinniony i powrócił do Konga w 2018 roku.

Darumb an dem nechstern mentag nach
des heiligen Conrads tag Im meyen Jahr
man von der gebort Cristi salt Tusent
Vier hundert Orbenig vnd vier Taw Stalt man
in Besach den selben von Gactendach an ein offte

Zdjęcie: Diebold Schilling Starszy, domena publiczna, za pośrednictwem Wikimedia Commons

Tekst: www.historytoday.com/archive/history-matters/tyrant-goes-trial i <https://academic.oup.com/book/26719/chapter/195540728>

Proces i egzekucja Petera von Hagenbacha

1474

Peter von Hagenbach, będący przedmiotem pierwszego w historii międzynarodowego procesu o zbrodnie wojenne, był gubernatorem Breisach w południowo-zachodnich Niemczech. Pod jego dowództwem mieszkańcy zostali poddani rządowi terroru. Po pewnym czasie zbuntowali się, schwytali go i postawili przed sądem.

Zarzuty przeciwko Hagenbachowi obejmowały morderstwa, grabieże, uciążliwe podatki i gwałty. Był sądzony przed trybunałem ad hoc złożonym z 28 sędziów z różnych regionalnych miast-państw za występki, których rzekomo dopuścił się w latach 1469-1474. Jego obrona stała się znanym wzorem dla przyszłych zbrodniarzy wojennych: po pierwsze, jako poddany Burgundii, twierdzono, że sąd nie miał nad nim jurysdykcji; a po drugie, twierdził, że po prostu wykonywał rozkazy (służył księciu Burgundii, rządząc jego alzackimi terytoriami).

Proces odbył się na rynku w Breisach 9 maja 1474 roku. Został ścięty tego samego wieczoru. Podobno jego ostatnie słowa brzmiały: "Byłem tylko człowiekiem. Proszę, módlcie się za mnie".

The Trust Fund for Victims

Zdjęcie: Logo Afrank99, domena publiczna, na Wikimedia Commons

Tekst: www.icc-cpi.int/tfv i www.trustfundforvictims.org/

Fundusz powierniczy MTK dla ofiar

2004

Utworzony przez Zgromadzenie Państw-Stron i zgodnie z art. 79 Statutu Rzymskiego, Fundusz Powierniczy MTK na rzecz Ofiar zapewnia pomoc, wsparcie fizyczne, psychologiczne i materialne oraz odszkodowania dla ofiar i ich rodzin.

"TFV pomaga realizować prawa ofiar i ich rodzin poprzez zapewnianie odszkodowań i pomocy. Nasze zespoły pracują dla ofiar i z ofiarami, aby zapewnić im niezbędne programy związane ze zdrowiem psychicznym, rehabilitacją fizyczną i wsparciem materialnym.

TFV stawia ofiary i ocalałych w centrum wszystkiego, co robimy, a nasze holistyczne podejście ma na celu zapewnienie długotrwałego pokoju jednostkom, ich rodzinom i społecznościom".

Cour
Pénale
Internationale
International
Criminal
Court

Stała siedziba MTK w Hadze

2015

Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK), stały, oparty na traktatach, międzynarodowy sąd do ścigania osób podejrzanych o zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i ludobójstwo, ma oficjalną siedzibę w Hadze w Holandii, biuro łącznikowe w Nowym Jorku i tymczasowe biura terenowe w razie potrzeby.

W grudniu 2015 r. MTK sfinalizował przeprowadzkę do nowej, stałej siedziby przy Oude Waalsdorperweg 10, 2597 AK w Hadze, zaprojektowanej przez duńskie studio Schmidt Hammer Lassen Architects. Została ona oficjalnie otwarta 19 kwietnia 2016 roku.

"Projekt budynku odzwierciedla przejrzystość instytucji i jej innowacyjność. Łączy w sobie uderzającą architekturę z rygorystycznymi środkami bezpieczeństwa, jednocześnie prezentując najlepsze praktyki w zakresie zrównoważonego rozwoju i poszanowania przyrody, w naturalnym krajobrazie wydmyowym między Hagą a Morzem Północnym. Jako część międzynarodowej strefy Hagi, znajduje się w pobliżu Pałacu Pokoju, Europolu, MTKJ, OPCW i innych organizacji międzynarodowych. Państwo goszczące, Holandia, udostępniło teren bezpłatnie".

HUMAN
RIGHTS
WATCH

WORLD REPORT 2022

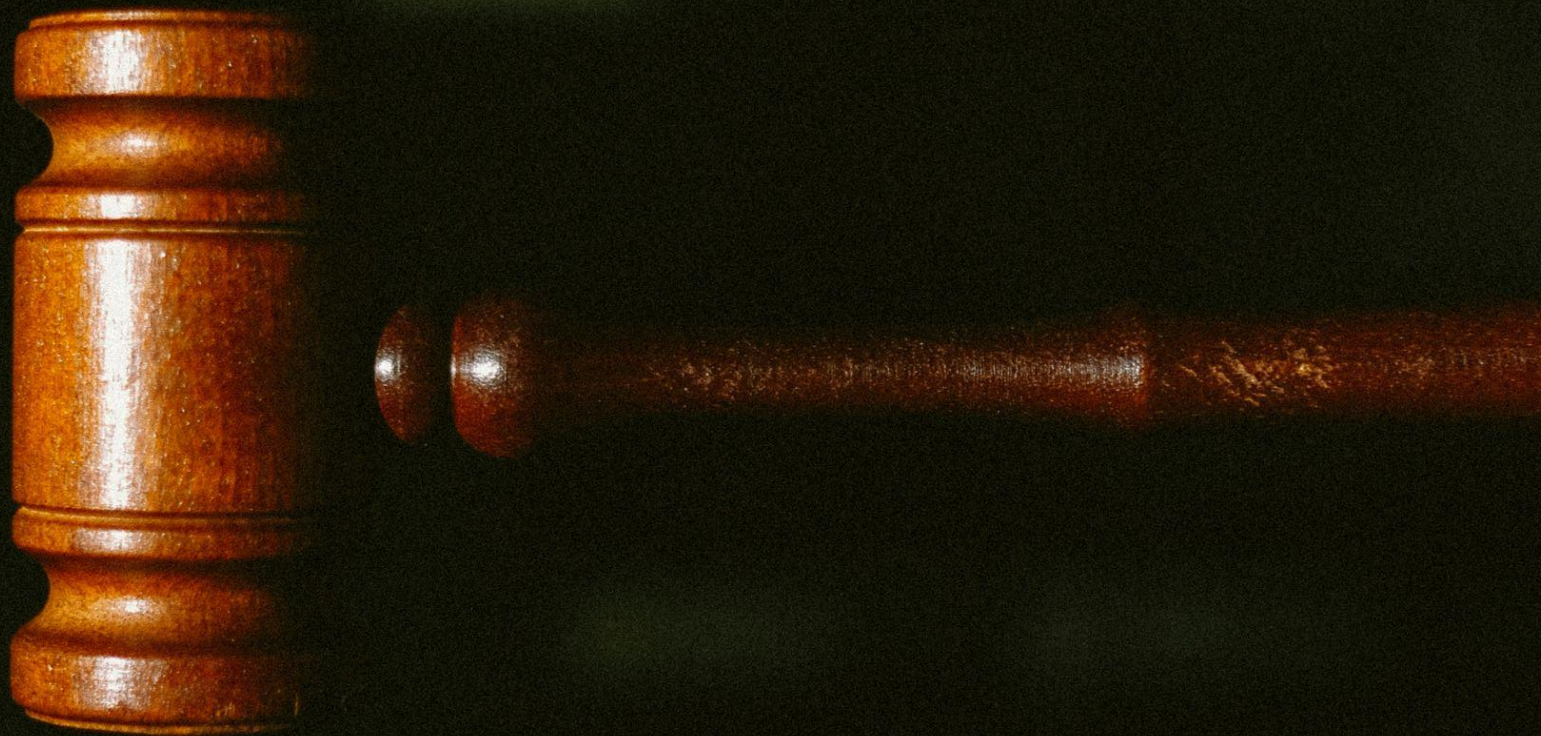
Human Rights Watch

1978

Human Rights Watch, międzynarodowa organizacja pozarządowa, została założona w 1978 roku w Nowym Jorku jako "Helsinki Watch", aby wspierać ruchy dysydenckie za żelazną kurtyną.

Dziś bada i informuje o naruszeniach praw człowieka na wszystkich pięciu kontynentach. Jej oddanych 550 członków broni praw ludzi, ujawniając nadużycia i stawiając sprawców przed wymiarem sprawiedliwości. Badają masakry, ludobójstwa, przejęcia mediów, decydentów, firm, bezpodstawne aresztowania aktywistów i opozycji politycznej, ale także dyskryminację i nadużycia wobec dzieci, kobiet, migrantów, uchodźców, osób LGBT i osób niepełnosprawnych.

W 1997 roku przyznano im Pokojową Nagrodę Nobla.

Sędziowie MTK

"18 sędziów MTK jest wybieranych przez Zgromadzenie Państw-Stron ze względu na ich kwalifikacje, bezstronność i uczciwość, a ich kadencja trwa 9 lat i nie jest odnawialna. Zapewniają uczciwe procesy i wydają decyzje, ale także wydają nakazy aresztowania lub wezwania do stawiennictwa, zezwalają ofiarom na udział, zarządzają środki ochrony świadków i nie tylko. Wybierają również spośród siebie przewodniczącego MTK i dwóch wiceprzewodniczących, którzy kierują Trybunałem".

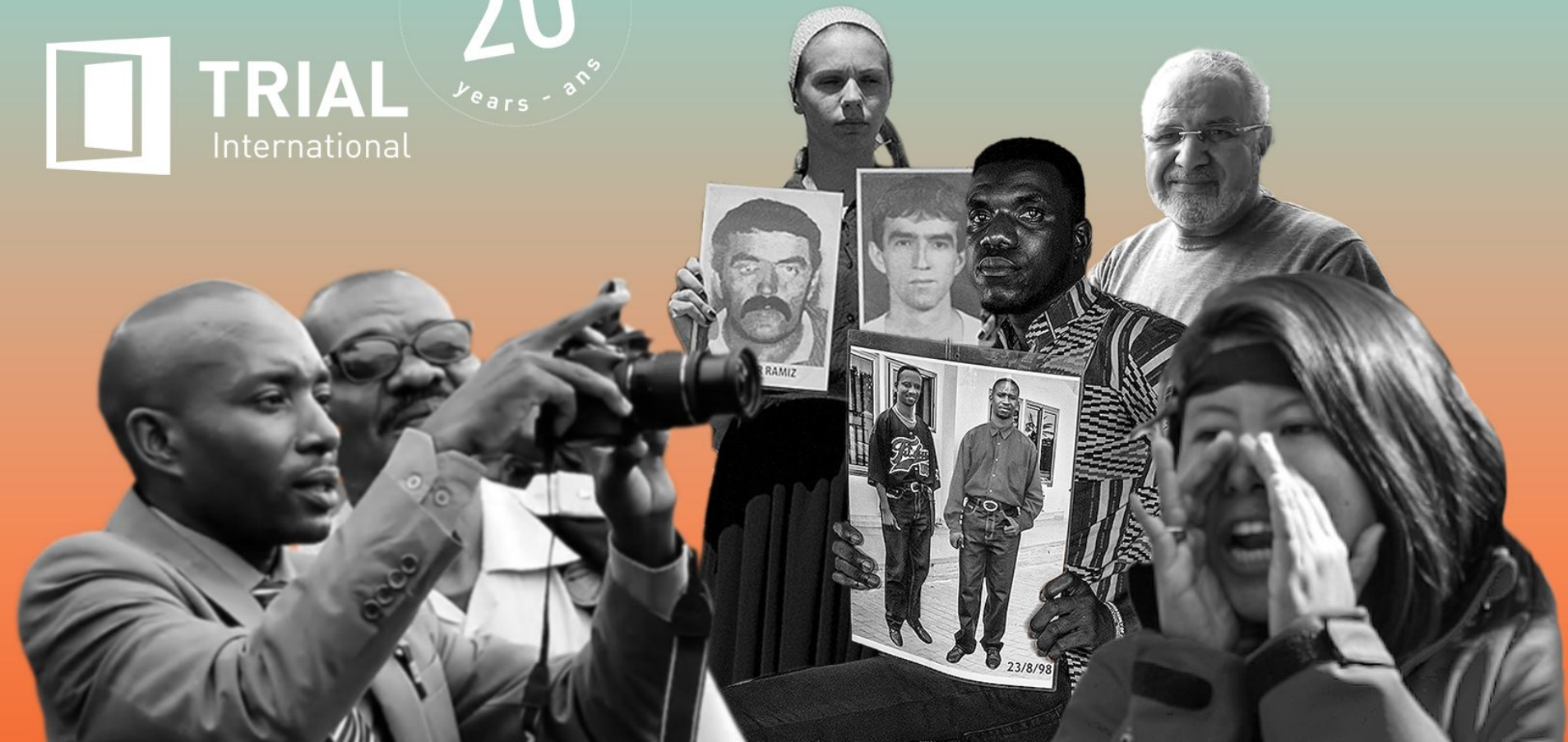
MTK składa się z czterech organów: Prezydencji, Izby, Biura Prokuratora i Rejestru. Izby sądowe są podzielone na trzy wydziały - przedprocesowy (zwykle 3 sędziów na sprawę), procesowy (3 sędziów na sprawę) i apelacyjny (5 sędziów na sprawę). Obecnie przewodniczącym jest sędzia Wydziału Apelacyjnego z Polski, Piotr Hofmański (wraz z dwoma wiceprzewodniczącymi tworzą Prezydencję).

Wszyscy sędziowie muszą być obywatelami państw będących stronami Statutu Rzymskiego, przy czym żaden z dwóch sędziów nie może być obywatelem tego samego państwa.

TRIAL
International

2002 - 2022
20
years - ans

Obraz: Trial International <https://trialinternational.org/latest-post/trial-20-years-on-the-way-to-justice/>

Tekst: <https://trialinternational.org/who-we-are/>

TRIAL International

2002

"TRIAL International jest organizacją pozarządową walczącą z bezkarnością międzynarodowych zbrodni i wspierającą ofiary w ich dążeniu do sprawiedliwości. TRIAL International stosuje innowacyjne podejście do prawa, torując drogę do sprawiedliwości osobom, które przeżyły niewyobrażalne cierpienia. Organizacja zapewnia pomoc prawną, prowadzi sprawy sądowe, rozwija lokalny potencjał i promuje prawa człowieka".

Została założona w 2002 roku w Szwajcarii i posiada biura w Genewie, Sarajewie (BiH), Gomie i Bukavu (DRK). Ich praca obejmuje: sprawy karne, sprawy dotyczące praw człowieka, budowanie potencjału, rzecznictwo, odpowiedzialność korporacyjną, uniwersalne jurysdykcje, ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne, tortury, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymania, przemoc seksualną, egzekucje pozasądowe, sprawiedliwość przejściową, spory strategiczne, ONZ, odszkodowania, raporty i publikacje.

Zdjęcie: Evstafiev, domena publiczna, via Wikimedia Commons, Uchodźcy z Osetii Południowej w obozie dla uchodźców w mieście Alagir, Osetia Północna, Rosja, 16 sierpnia 2008 r.

Tekst: <https://ijrcenter.org/2016/02/03/international-criminal-court-authorizes-investigation-of-2008-georgia-russia-conflict/> i www.icc-cpi.int/situations/georgia i <https://civil.ge/archives/519042>

Dochodzenie w sprawie Gruzji w 2008 r.

2016 - 2022

Podczas międzynarodowego konfliktu zbrojnego z udziałem południowoosetyjskich separatystów (wspieranych przez rosyjskie wojsko) i sił gruzińskich, który miał miejsce między 1 lipca a 10 października 2008 r. w Osetii Południowej i jej okolicach, zginęło kilkaset osób (niektóre z nich były członkami sił pokojowych), a ponad 120 000 osób zostało przesiedlonych. Ponadto miały miejsce przypadki tortur, niszczenia mienia, grabieży i przemocy seksualnej. Ponieważ Gruzja ratyfikowała Statut Rzymski 5 września 2003 r., w styczniu 2016 r. MTK wszczął dochodzenie in proprio motu w sprawie zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości w kontekście tego konfliktu.

W grudniu 2022 r. Karim Khan, prokurator MTK, ogłosił zakończenie etapu śledztwa, w wyniku którego wydano trzy nakazy aresztowania urzędników de facto Osetii Południowej - generała broni Michaiła Mindzaeva, prokuratora generalnego i prokuratora generalnego. Michaiła Mindzaeva, ministra spraw wewnętrznych, Hamleta Guchmazova, szefa aresztu śledczego i Davida Sanakoeva, przedstawiciela prezydenta ds. praw człowieka w Osetii Południowej. Nie wydano nakazu aresztowania jednego z generałów dywizji armii rosyjskiej, ponieważ zmarł on w międzyczasie.

Zdjęcie: MTKJ na Wikimedia Commons https://en.m.wikipedia.org/wiki/File:ICTY_Detention_Unit_cell.jpg, Typowa cela o powierzchni 15 m2 w areszcie Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii, Haga, Holandia
Tekst: www.icc-cpi.int/about/how-the-court-works

Zatrzymanie i pozbawienie wolności

Ośrodek zatrzymań MTK, znajdujący się w holenderskim kompleksie więziennym w Scheveningen - na obrzeżach Hagi (Pompstationsweg 32), służy do tymczasowego przetrzymywania osób zatrzymanych przez MTK w bezpiecznym i humanitarnym miejscu. Zatrzymani mają dostęp do świeżego powietrza, czasu wolnego, zajęć sportowych, książek w bibliotece, wiadomości, komputerów (do przygotowywania swoich spraw), wysokiej jakości żywności i urządzeń do gotowania oraz mają prawo do prywatności z prawnikami obrony, przedstawicielem konsularnym lub dyplomatycznym, wizytami ministra lub doradcy duchowego i ich rodziny.

Zobacz broszurę na stronie:

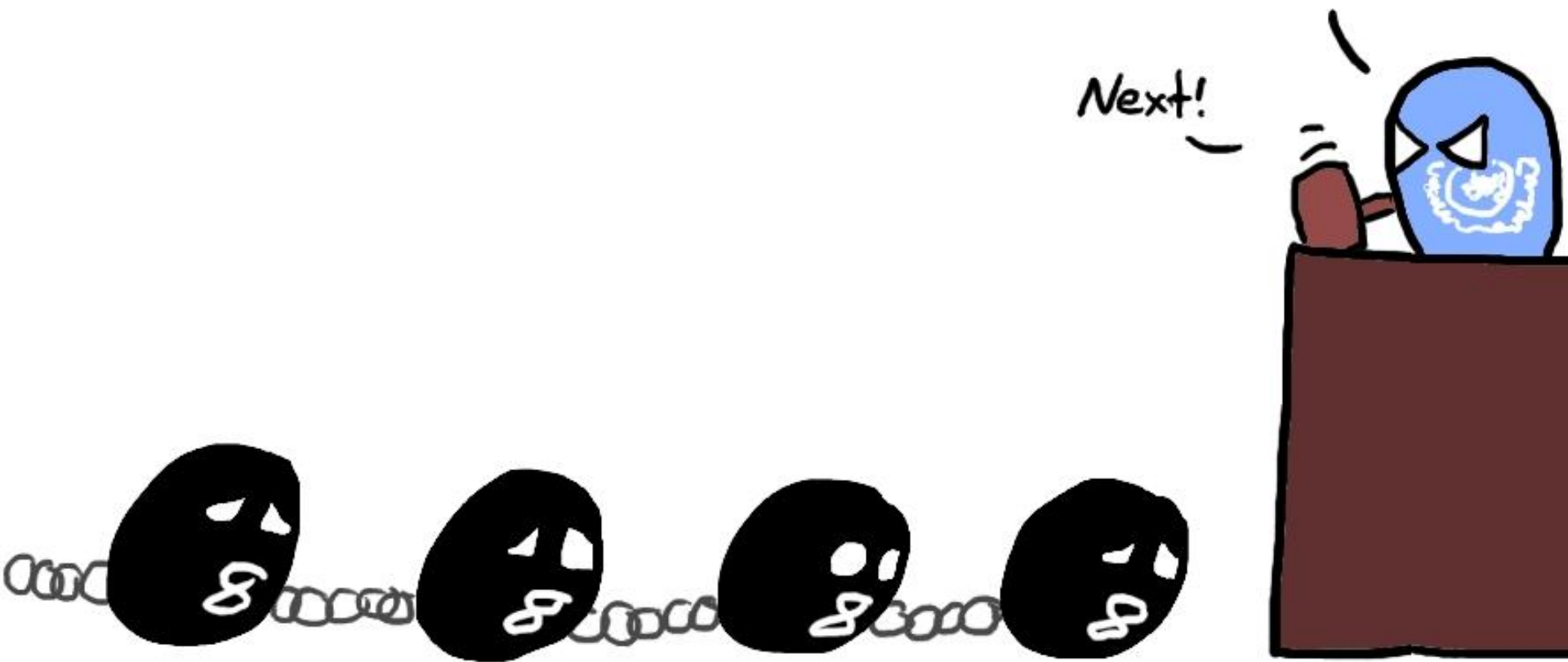
www.icc-cpi.int/sites/default/files/iccdocs/PIDS/publications/DetentionCentreEng.pdf

Można również obejrzeć krótki film, który przedstawia cele w areszcie śledczym w Hadze:
www.youtube.com/watch?v=SwzoO9hV9zg.

Po zakończeniu procesu i zgodnie z art. 103 Statutu Rzymskiego "kara pozbawienia wolności jest odbywana w państwie wyznaczonym przez Trybunał z listy państw, które wyraziły Trybunałowi gotowość przyjęcia osób skazanych".

14 YEARS!

Next!

Kary MTK

Zgodnie z art. 77 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego na osobę skazaną za jedną lub więcej zbrodni wymienionych w art. 5 mogą zostać nałożone następujące kary:

- (a) pozbawienie wolności na określoną liczbę lat, która nie może przekroczyć maksymalnie 30 lat; lub
- (b) kara dożywotniego pozbawienia wolności, jeżeli jest to uzasadnione szczególnym ciężarem przestępstwa i indywidualnymi okolicznościami dotyczącymi osoby skazanej.

Oprócz kary pozbawienia wolności sąd może orzec:

- (a) Grzywnę zgodnie z kryteriami przewidzianymi w Regułach Procesowych i Dowodowych;
- (b) przepadek dochodów, mienia i aktywów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z tego przestępstwa, bez uszczerbku dla praw osób trzecich działających w dobrej wierze.

Zdjęcie: Anne i David, domena publiczna, za pośrednictwem Wikimedia Commons,
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:2007_Sankore_Mosque_Timbuktu_02.jpg
Tekst: <https://news.sky.com/story/df-10547368> i www.icc-cpi.int/mali/al-mahdi
www.icc-cpi.int/news/ahmad-al-faqi-al-mahdi-makes-first-appearance-icc

Ahmad al Faqi al Mahdi

1975 -

Jako domniemany członek Ansar Eddine, ekstremistycznej bojowej grupy islamistycznej w Mali, ruchu powiązanego z Al-Kaidą, był pierwszym islamskim ekstremistą oskarżonym przez MTK. Był także pierwszym, któremu postawiono zarzuty niszczenia kultury, biorąc pod uwagę fakt, że był podejrzany o ataki na religijne i historyczne budynki w chronionym przez UNESCO mieście Timbuktu.

Mianowicie, jako szef Hisbah, czyli "Brygady Manier", al Madhi został oskarżony o kierowanie atakami na 14 z 16 wpisanych na listę światowego dziedzictwa mauzoleów w Timbuktu w czerwcu i lipcu 2012 r., ponieważ "były one uważane przez grupę za symbole bałwochwalstwa".

Przyznał się do winy i 27 września 2016 r. został skazany na 9 lat pozbawienia wolności. W 2021 r. jego wyrok został skrócony o dwa lata.

THE RECOGNITION

THE BATTLE FOR THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

Obraz: Kreisau-Initiative e. V. (2024)

Tekst: <https://thereckoning.vhx.tv/i/www.newday.com/films/the-reckoning>

Dzień sądu: Bitwa o Międzynarodowy Trybunał Karny 2009

"O Międzynarodowym Trybunale Karnym (MTK) dowiedziałem się od członka peruwiańskiej Komisji Prawdy. W wysoko położonej andyjskiej wiosce powiedział mi, że wcześniej pracował jako członek koalicji na rzecz ustanowienia pierwszego stałego międzynarodowego trybunału karnego, który sądziłby sprawców zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa. Pomysł, że nikt nie będzie odporny, że nawet głowy państw mogą zostać postawione przed sądem za ludobójstwo podczas trwającego konfliktu, był niesamowity. Stanowiłoby to zmianę paradygmatu w rosnącej panoramie międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości. Po najkrwawszym stuleciu w historii ludzkości, ten nowy Trybunał zmusiłby nas do zadania pytania: "Czy ludzkość ma możliwość zrobienia czegoś lepszego?" ...

Tytuł Dzień sądu (The Reckoning) ma trzy znaczenia: liczenie się ze światem próbującym postawić najgorszych sprawców masowych zbrodni przed wymiarem sprawiedliwości; liczenie się z tym, że Międzynarodowy Trybunał Karny stanie się skutecznym globalnym arbitrem sprawiedliwości; oraz liczenie się ze społecznością międzynarodową w kwestii tego, czy mamy wolę polityczną do wykonania nakazów aresztowania i wypełnienia mandatu tego nowego Trybunału".

Pamela Yates, reżyser filmu dokumentalnego

Obraz: Mike Labrum na Unsplash

Tekst: <https://www.un.org/fr/genocideprevention/documents/champions%20of%20prevention.pdf>

Konwencja w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa

1948

Przyjęty i podpisany przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Paryżu, we Francji, w następstwie II wojny światowej, w dniu 9 grudnia 1948 r., ten międzynarodowy traktat stanowił kluczowy krok w kierunku rozwoju międzynarodowych praw człowieka i międzynarodowego prawa karnego, jakie znamy dzisiaj.

Zawarta w nim definicja zbrodni ludobójstwa (samo słowo zostało ukute przez polskiego prawnika Raphaëla Lemkina w 1944 r.; faktyczną definicję można znaleźć na karcie "Ludobójstwo") została powszechnie przyjęta i stosowana; została również włączona do Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) z 1998 r.

Do lipca 2019 r. Konwencja w sprawie ludobójstwa została ratyfikowana lub przystąpiły do niej 152 państwa. Każdego roku, 9 grudnia, ONZ obchodzi Międzynarodowy Dzień Pamięci i Godności Ofiar Zbrodni Ludobójstwa oraz Zapobiegania Tej Zbrodni.

le Sieur Jean Antoine Aca
 die Christ, de Notre Dame de la
 Visiere, de Saint Benoit d'Ar
 de, Docteur en médecine et chirurgien
 sous Chef du département de Saint
 Sa Majesté le Roi
 le Sieur Charles Albert
 de l'Ordre de l'Aigle rouge de Saint
 Son Envoyé Extraordinaire et
 près la Confédération Suisse, Cor
 le Sieur Jodocus Frédéric
 Chevalier de l'Ordre de l'Aigle
 de. de., Docteur en médecine, Mé
 corps d'armée;
 et le Sieur Jergen Hen
 Chevalier de l'Ordre de la Cour
 de. de., Conseiller Intime au
 Sa Majesté le Roi de
 le Sieur Christoph Ulri
 de l'Ordre des Saints Maurice
 en Philosophie et Théologie, Mé
 Centrale et Royale pour la Et
 faisant; Lesquels, après au
 treuvis en bonne et due forme, ont
 suivants:

Article 9
 les hautes Puissances contractantes se réservent
 la pleine faculté de faire avec leurs sujets
 des négociations à la Compagnie des Indes Orientales de France, en
 tant à y accéder, le contraire est à effet nul et sans force.
 Article 10
 la présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront
 échangées à Paris, dans l'espace de quatre mois, en plus tôt si faire
 peut.
 Les fei de quoi les Puissances contractantes respectives ont signé
 et y ont apposé le cachet de leurs armes
 fait à Genève, le vingt deuxième jour du mois d'Avril de
 l'an mil huit cent soixante quatre

Genl. *(Signature)*
 E. Moynier
 R. Lehmann
 Dr. Robert Volz
 Dr. J. J. Hoffmann
 Dr. J. J. Meyer

Zdjęcie: Kevin Quinn, Ohio, USA na Wikimedia Commons

Źródła tekstu: www.britannica.com/event/Geneva-Conventions i www.jagranjosh.com/general-knowledge/geneva-convention-1551355919-1

Konwencje genewskie

1949

Konwencje Genewskie (ściśle związane z Czerwonym Krzyżem i jednym z jego współzałożycieli - Guillaume-Henri Dunantem; zdjęcie poniżej) to seria traktatów międzynarodowych zawartych w latach 1864-1949 i zatwierdzonych w Genewie 12 sierpnia 1949 roku. Składają się na cztery traktaty (z 1864, 1906, 1292 i 1949 roku) oraz trzy dodatkowe protokoły (dwa z 1977 i jeden z 2005 roku) mające na celu ochronę praw człowieka jeńców wojennych. Są to:

- (1) Konwencja o polepszeniu losu rannych i chorych w siłach zbrojnych w polu,
- (2) Konwencja o polepszeniu losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu,
- (3) Konwencja dotycząca traktowania jeńców wojennych, oraz
- (4) Konwencja dotycząca ochrony osób cywilnych podczas wojny.

Poniżej znajduje się krótkie wyjaśnienie wszystkich konwencji i protokołów:

www.youtube.com/watch?v=wF5Z1RHxKTs

INTERNATIONAL
NUREMBERG
PRINCIPLES
ACADEMY

Międzynarodowa Akademia Zasad Norymberskich

2016 - 2022

Międzynarodowa Akademia Zasad Norymberskich jest fundacją non-profit zajmującą się rozwojem międzynarodowego prawa karnego i powiązanych z nim praw człowieka, z siedzibą w Norymberdze, miejscu narodzin nowoczesnego międzynarodowego prawa karnego.

Jej główne obszary działalności obejmują zapewnienie forum dialogu poprzez zwoływanie międzynarodowych konferencji i spotkań ekspertów, prowadzenie interdyscyplinarnych i stosowanych badań, angażowanie się w specjalistyczne budowanie potencjału dla praktyków międzynarodowego prawa karnego i edukacji w zakresie praw człowieka.

Akademia Norymberska stoi na straży Zasad Norymberskich i rządów prawa z wizją trwałego pokoju poprzez sprawiedliwość, pogłębianie wiedzy i budowanie zdolności osób zaangażowanych w proces sądowy w odniesieniu do podstawowych zbrodni międzynarodowych.

Obraz: Kai Pilger na Unsplash

Tekst: <https://ccrjustice.org/factsheet-us-sanctions-international-criminal-court>

Sankcje USA na urzędników MTK

2016 - 2022

Kiedy śledztwo w sprawie domniemyanych zbrodni wojennych popełnionych przez USA i inne strony zaangażowane w konflikt afgański otrzymało zielone światło od Międzynarodowego Trybunału Karnego w 2020 r., prezydent USA Donald Trump wydał 11 czerwca tego samego roku rozporządzenie wykonawcze nr 13928, ogłaszając stan wyjątkowy w kraju i zezwalając na zamrożenie aktywów i zakaz wjazdu wobec wysokich rangą urzędników MTK.

W następstwie tego zarządzenia, 2 września 2020 r. nałożył sankcje na prokurator MTK, Fatou Bensoudę, obywatelkę Gambii i Phakiso Mochochoko, obywatela Lesotho. Zostali oni również dodani do listy specjalnie wyznaczonych obywateli i osób zablokowanych (lista SDN).

W dniu 2 kwietnia 2021 r. administracja Bidena odwołała zarządzenie wykonawcze.

THE ICC PROCESS

Preliminary
examinations

Investigations

Arrest warrants
—
Summons to
appear

1st appearance

Confirmation of
charges

Trial

Verdict

Sentence

Appeals

Reparations

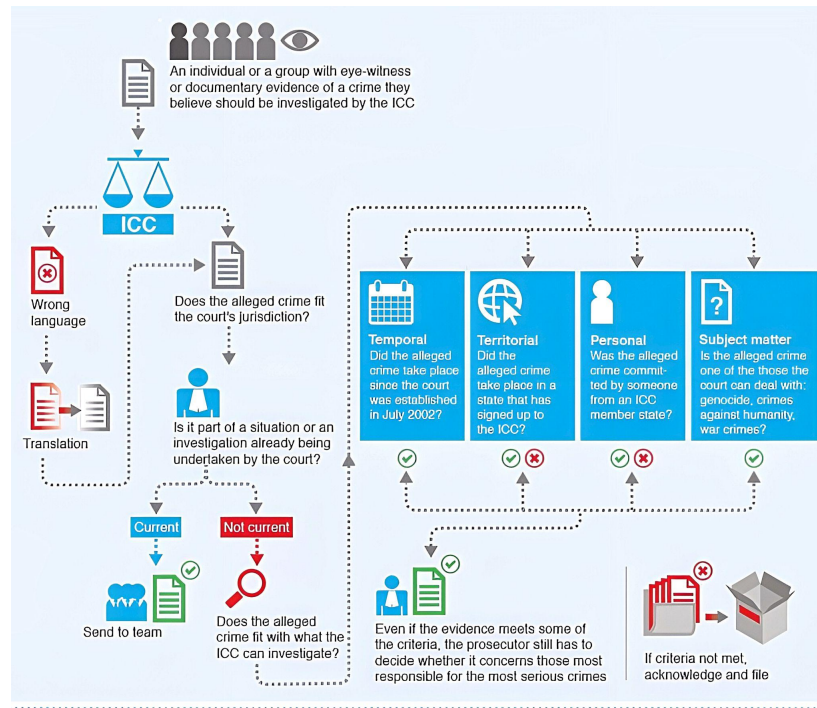
Źródła obrazu i tekstu: <https://www.icc-cpi.int/about/how-the-court-works> i <https://coalitionfortheicc.org/how-file-communication-icc-prosecutor>

Proces MTK

Obraz na okładce opisuje etapy prawne składające się na proces MTK. Aby uzyskać więcej informacji na temat procesu MTK, zobacz oficjalny krótki film na You Tube wyprodukowany przez Trybunał:

<https://youtu.be/ydtgSB9jROw>

Obrazek po prawej stronie przedstawia proces, w ramach którego można zgłosić przestępstwo do MTK - kroki, które należy podjąć, aby Trybunał mógł rozważyć, czy wszcząć dochodzenie, które może w przyszłości doprowadzić do wniesienia aktu oskarżenia.

Zdjęcie: АрмияInform, CC BY 4.0, Wikimedia Commons

Tekst: <https://autonomousweapons.org/> i www.hrw.org/topic/arms/killer-robots

Śmiercionośna broń autonomiczna (LAW)

Slaughterboty, zwane również "śmiercionośnymi autonomicznymi systemami uzbrojenia" lub "zabójczymi robotami", to broń wykorzystująca sztuczną inteligencję (AI) do identyfikowania, wybierania i zabijania ludzkich celów bez interwencji człowieka.

Prekursorzy tej broni, tacy jak uzbrojone drony, są opracowywani i wdrażani przez kraje takie jak Chiny, Izrael, Korea Południowa, Rosja, Wielka Brytania i Stany Zjednoczone. Istnieją poważne wątpliwości, czy w pełni autonomiczna broń byłaby w stanie spełnić międzynarodowe standardy prawa humanitarnego, w tym zasady rozróżnienia, proporcjonalności i konieczności wojskowej, a jednocześnie zagroziłaby podstawowemu prawu do życia i zasadzie godności ludzkiej.

Human Rights Watch wzywa do prewencyjnego zakazu rozwoju, produkcji i używania w pełni autonomicznej broni. Human Rights Watch jest członkiem-założycielem i globalnym koordynatorem Kampanii na rzecz Powstrzymania Zabójczych Robotów.

Zdjęcie: Ali Chamenei, Wikimedia Commons

Tekst: <https://accessaccountability.org/index.php/2019/09/26/criticisms-and-shortcomings-of-the-icc/>
www.theafricareport.com/104620/sudan-why-the-icc-is-at-a-crossroads-with-omar-al-bashirs-case/

Kwestie egzekwowania przepisów

MTK boryka się zarówno z problemem egzekwowania prawa przed procesem, jak i po jego zakończeniu. Trybunał jest całkowicie zależny od państw członkowskich w zakresie aresztowania i przekazywania oskarżonych. Nie ma pewności, czy państwa będą skłonne użyć swojej siły militarnej lub ekonomicznej, aby wydostać opresyjnego przywódcę ze swojego kraju. Samemu MTK brakuje zasobów instytucjonalnych, by zapewnić, że oskarżeni faktycznie pojawią się w sądzie, ponieważ nie ma on własnych sił policyjnych i nie dysponuje skutecznymi środkami, by zmusić państwa do współpracy.

Pouczającym tego przykładem jest wniosek MTK o aresztowanie i wydanie prezydenta Sudanu Omara Al-Bashira (na zdjęciu na okładce) za popełnienie zbrodni z art. 5. Nakaz aresztowania, wydany po raz pierwszy w 2009 roku, został zignorowany przez 19 różnych krajów, z których 9 jest sygnatariuszami Statutu Rzymskiego.

**The relationship between the
African Union and the
International Criminal Court
– Is the ICC targeting Africa?**

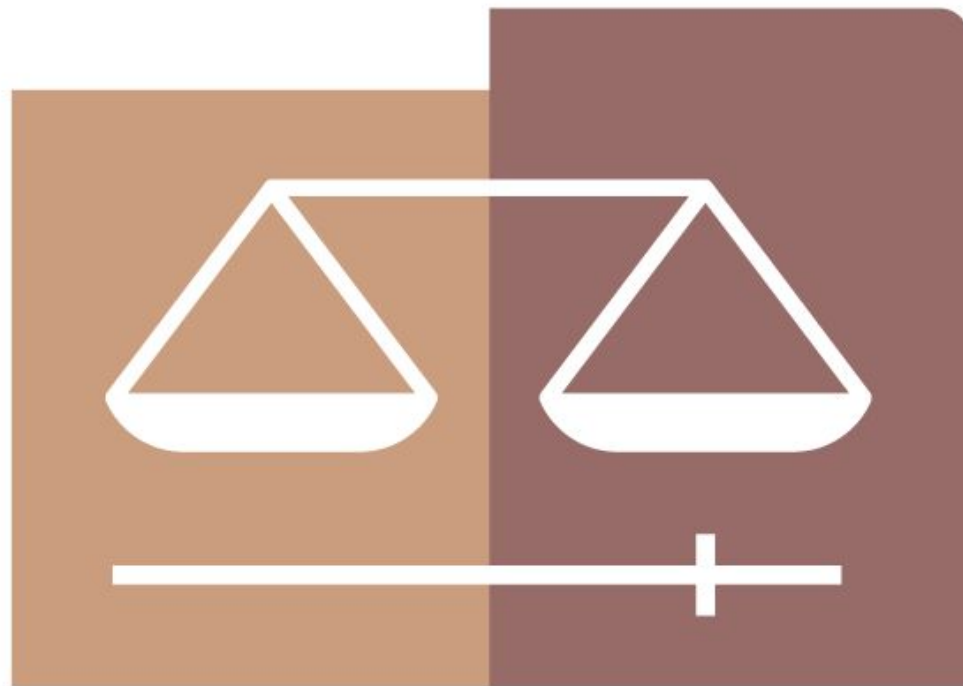
Lukas Fischer

Cytat:
[https://africanlegalstudies.blog/2022/09/09/the-relationship-between-the-african-union-and-the-international-criminal-court-is-the-icc-ta-
rgetting-africa/](https://africanlegalstudies.blog/2022/09/09/the-relationship-between-the-african-union-and-the-international-criminal-court-is-the-icc-ta-
rgetting-africa/)
Tekst: <https://accessaccountability.org/index.php/2019/09/26/criticisms-and-shortcomings-of-the-icc/>
oraz <https://newafricanmagazine.com/3238/>

"Sąd antyafrykański"

Wiele krajów afrykańskich wielokrotnie krytykowało MTK jako niewłaściwie polityczny, koncentrując się wyłącznie na sytuacjach w Afryce. Z jednej strony, niektórzy uważają tę pozornie nieuzasadnioną praktykę za próbę państw zachodnich "utrzymania krajów afrykańskich w posłuszeństwie wobec dyktatu Zachodu i jego sojuszników" lub "baranki ofiarne w walce MTK o globalną legitymizację" (www.herald.co.zw/icc-agent-of-neo-colonialism/). Jak dotąd każdy skazany był Afrykańczykiem.

Burundi, Gambia i RPA w pewnym momencie zasygnalizowały zamiar opuszczenia Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK). Burundi wycofało się z MTK w 2017 r., podczas gdy RPA wycofała swoje oświadczenie o wycofaniu się.

EUROJUST

Źródła obrazu i tekstu: <https://www.eurojust.europa.eu/> i

https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/institutions-and-bodies-profiles/eurojust_en

EUROJUST

2002

Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (EUROJUST) pomaga władzom krajowym w nawiązywaniu współpracy sądowej w celu zwalczania terroryzmu i poważnych przestępstw zorganizowanych, w które zaangażowanych jest więcej niż jeden kraj UE. Agencja, ustanowiona w 2002 r. w wyniku porozumienia zawartego na konferencji w Tampere (Finlandia) w 1999 r., ma siedzibę w Hadze (Holandia) i zatrudnia około 250 osób, których zadaniem jest:

"koordynowanie dochodzeń i ścigania z udziałem co najmniej 2 krajów

- pomoc w rozwiązywaniu konfliktów jurysdykcji
- ułatwianie opracowywania i wdrażania instrumentów prawnych UE, takich jak europejskie nakazy aresztowania oraz nakazy konfiskaty i zamrożenia".

Oprócz koordynowania spotkań, finansowania i zapewniania ekspertów, jest także gospodarzem sekretariatów Europejskiej Sieci Sądowej, Sieci Wspólnych Zespołów Dochodzeniowo-Śledczych oraz Sieci Dochodzeń i Ścigania Ludobójstwa, Zbrodni Przeciwko Ludzkości i Zbrodni Wojennych (Sieć Ludobójstwa).

Zdjęcie: Delegacje (1919) <http://iconicphotos.files.wordpress.com/2009/04/c-000242.jpg> / Wikimedia Commons

Tekst: <https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1919Parisv13/ch16subch1> i

<https://www.history.com/news/treaty-of-versailles-provisions>

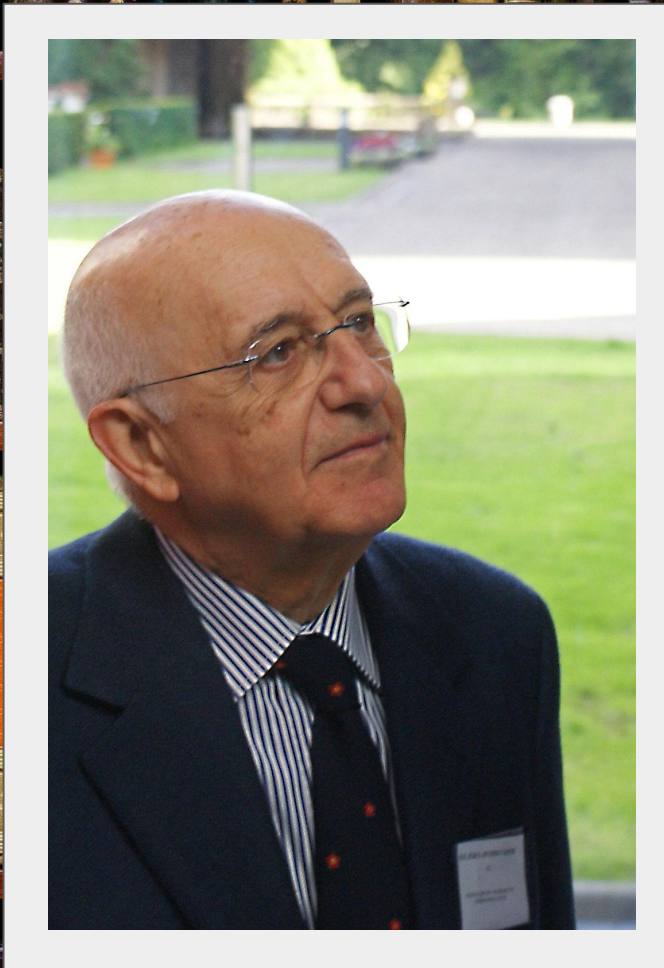
Traktat wersalski

1919

Pierwsza wojna światowa dobiegła końca dokładnie pięć lat po zabójstwie arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, 28 czerwca 1919 roku w Sali Lustrzanej Pałacu Wersalskiego pod Paryżem we Francji. Kontrowersyjny traktat został podpisany przez Niemcy i aliantów pod przewodnictwem Stanów Zjednoczonych, Francji i Wielkiej Brytanii. Surowe kary dla Niemiec obejmowały utratę terytorium, ogromne płatności reparacyjne i demilitaryzację. Ponadto artykuł 227 traktatu sugerował, co następuje:

"Mocarstwa Sprzymierzone i Stowarzyszone publicznie oskarżają Wilhelma II Hohenzollerna, byłego cesarza Niemiec, za najwyższe wykroczenie przeciwko moralności międzynarodowej i świętości traktatów. Zostanie utworzony specjalny trybunał, który osądzi oskarżonego, zapewniając mu w ten sposób gwarancje niezbędne dla prawa do obrony. Będzie się on składał z pięciu sędziów, po jednym wyznaczonym przez każde z następujących mocarstw: Stany Zjednoczone Ameryki, Wielką Brytanię, Francję, Włochy i Japonię. ..."

Pomysł postawienia cesarza Wilhelma II przed sądem jako zbrodniarza wojennego nigdy nie został zrealizowany. Wilhelm II żył spokojnie w Holandii aż do swojej śmierci w 1941 roku.

240

241

256

257

NERUDA
OBRAS
COMPLETAS
I

NERUDA
OBRAS
COMPLETAS
II

LOSADA

LOSADA

José Guillén
Y OTROS
POEMAS

PICARESCA
ESPAÑOLA
TOMO I

PICARESCA
ESPAÑOLA
TOMO II

PICARESCA
ESPAÑOLA
TOMO III

PICARESCA
ESPAÑOLA
TOMO IV

ALFARQUE
Y OTROS
POEMAS

ALFARQUE
Y OTROS
POEMAS

ALFARQUE
Y OTROS
POEMAS

Międzynarodowe prawo karne Cassese'a

2003

Antonio Cassese (1937-2011) był znanym uczonym i prawnikiem, ekspertem w dziedzinie międzynarodowego prawa karnego, który pracował w kilku sądach międzynarodowych i pełnił funkcję sędziego i przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (ICTY) (1993-2000), przewodniczącego Międzynarodowej Komisji Śledczej w sprawie Darfuru (2004-2005) oraz sędziego i przewodniczącego Specjalnego Trybunału dla Libanu (STL).

Uważany za jedną z wiodących postaci w rozwoju międzynarodowego prawa humanitarnego, napisał jeden z najpopularniejszych podręczników w tej dziedzinie, Międzynarodowe prawo karne, krótkie wprowadzenie zarówno do międzynarodowego prawa karnego, jak i międzynarodowej procedury karnej. Książka obejmuje wszystkie międzynarodowe sądy i trybunały karne oraz sądy mieszane.

1,00

MONACO

G. MOYNIER

H. DUNANT

G^e DUFOUR

P. LAMBERT

GROIX-ROUGE INTERNATIONALE 1863-1963

Źródło obrazu i tekstu: <https://justiceinconflict.org/2013/01/10/where-it-all-began-tracing-the-birth-of-the-icc/> Znaczek z Monako przedstawiający Gustave'a Moyniera (l), Henriego Dunanta i generała Henriego Dufoura.

Gustav Moynier

1826 - 1910

Gustave Moynier był szwajcarskim prawnikiem i filantropem, członkiem-założycielem Institut de droit international (Instytutu Prawa Międzynarodowego), jednym ze współzałożycieli Czerwonego Krzyża i "mózgiem" MTK.

W 1872 roku zaproponował utworzenie stałego trybunału w odpowiedzi na zbrodnie popełnione podczas wojny francusko-pruskiej. Propozycja Moyniera dotycząca utworzenia międzynarodowego sądu arbitrażowego w celu karania naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego obejmowała jedynie naruszenia Konwencji Genewskiej z 1864 roku. Zgodnie z jego wizją "wszczęto by kontradyktoryjne dochodzenie w celu ustalenia winy lub niewinności. Sprawy i decyzje byłyby odpowiednio dokumentowane i publikowane dla szerokiego grona odbiorców. Trybunałowi przewodniczyłby prezydent Konfederacji Szwajcarskiej, który wyznaczyłby w drodze losowania trzy niezależne mocarstwa, które są sygnatariuszami Konwencji Genewskiej, oraz dwóch przedstawicieli państw walczących. Ponadto trybunał karałby państwa za wykroczenia, a nie jednostki".

Moynier był nominowany do Pokojowej Nagrody Nobla w latach 1901, 1902, 1903 i 1905, ale nigdy jej nie otrzymał.

"Problem z piekła rodem": Ameryka i wiek ludobójstwa, Samantha Power 2002

Ta nagrodzona Pulitzerem książka, która bada powtarzające się niepowodzenia Ameryki w powstrzymaniu ludobójstw na całym świecie, została napisana przez Samanthę Power, profesor w Harvard Kennedy School, była korespondentką wojenną na Bałkanach i ambasador USA przy ONZ. Od maja 2021 r. jest szefową Amerykańskiej Agencji Rozwoju Międzynarodowego (USAID).

"Ludzie tłumaczyli niepowodzenia USA w reagowaniu na konkretne ludobójstwa, twierdząc, że Stany Zjednoczone nie wiedziały, co się dzieje, że wiedziały, ale ich to nie obchodziło, lub że niezależnie od tego, co wiedziały, nie było nic pożytecznego do zrobienia. Odkryłem, że w rzeczywistości amerykańscy decydenci wiedzieli wiele o popełnianych zbrodniach. Niektórym Amerykanom zależało i walczyli o podjęcie działań, ponosząc znaczne osobiste i zawodowe ofiary. Stany Zjednoczone miały niezliczone możliwości złagodzenia i zapobieżenia rzezi. Jednak raz po raz przyzwoici mężczyźni i kobiety decydowali się odwrócić wzrok. Wszyscy byliśmy świadkami ludobójstwa. Kluczowe pytanie brzmi: dlaczego".

Zdjęcia: Laurent Gbagbo, Paterne DIDI na Flickr / Charles Blé Goudé, Aristidek5maya na Wikimedia Commons

Tekst: www.aljazeera.com/news/2022/11/26/gbagbo-ally-charles-ble-goude-returns-to-ivory-coast i www.icc-cpi.int/cdi/gbagbo-goude

Laurent Gbagbo i Charles Blé Goudé

2016 - 2019

Laurent Gbagbo (77) był prezydentem Wybrzeża Kości Słoniowej przez 10 lat, kiedy przegrał wybory w 2010 roku. Odmówił zaakceptowania wyniku i ustąpienia, co doprowadziło do kryzysu politycznego, który groził ponownym wybuchem wojny domowej w kraju. Blé Goudé (51), który był szefem nacjonalistycznej grupy pro-Gbagbo o nazwie Młodzi Patrioci, był kandydatem Gbagbo na ministra sportu i młodzieży, znanym ze swojej zdolności do mobilizowania gniewnych tłumów. Przemoc powyborcza doprowadziła do śmierci 3000 osób i wysiedlenia ponad pół miliona ludzi.

Zostali aresztowani i oskarżeni o "cztery zbrodnie przeciwko ludzkości: morderstwo, gwałt i inne formy przemocy seksualnej, prześladowania i inne nieludzkie czyny, rzekomo popełnione podczas przemocy powyborczej w Wybrzeżu Kości Słoniowej w latach 2010/2011". Proces przed MTK rozpoczął się w 2016 r. i trwał dwa lata. W 2019 r. obaj oskarżeni zostali uniewinnieni, ponieważ "prokuratorowi nie udało się wykazać kilku podstawowych elementów konstytutywnych zarzucanych przestępstw, w tym istnienia "wspólnego planu" utrzymania pana Gbagbo u władzy, który obejmował popełnienie zbrodni przeciwko ludności cywilnej "zgodnie z polityką państwa lub organizacji lub w jej ramach" oraz wykazać, że publiczne przemówienia pana Gbagbo lub pana Blé Goudé stanowiły rozkaz, nakłanianie lub nakłanianie do rzekomych zbrodni lub że którykolwiek z oskarżonych w inny sposób świadomie lub celowo przyczynił się do popełnienia takich zbrodni".

C. DEL PONTE

Zdjęcie: ONZ Genewa (2013) www.flickr.com/photos/unisgeneva/8506220401/in/photostream/
Tekst: www.swissinfo.ch/eng/no-justice_del-ponte-criticises-un-swiss-attorney-general/44552812

Pani Prokurator:

Konfrontacje z najgorszymi zbrodniarzami ludzkości i kulturą bezkarności 2009

Carla Del Ponte była głównym oskarżycielem Międzynarodowego Trybunału Karnego ONZ dla byłej Jugosławii i Rwandy, największego oskarżyciela o zbrodnie wojenne od czasów II wojny światowej. Ta książka (napisana we współpracy z Chuckiem Sudeticem) to jej wspomnienia z ośmiu lat spędzonych na wymierzaniu sprawiedliwości.

"Czasami w tej gęstej narracji Del Ponte wydaje się jasno patrzeć na trudności związane ze ściganiem osób naruszających prawo lub zwyczaje wojenne z biura pozbawionego uprawnień typowych dla sądów w suwerennych państwach: zdolności do odkrywania ważnych dowodów, rekrutowania świadków, aresztowania osób itp. Czasami jest gotowa zaakceptować pewną część winy za swoje niepowodzenia jako administrator i negocjator. Zbyt często jednak uderza czytelnika jako całkowicie nieprzystosowana - ze względu na swoją szorstkość, skłonność do szybkiego obrażania się, misjonarski zapał - do rzeczywistych ograniczeń jej niewątpliwie zniechęcającego zadania."

www.kirkusreviews.com/book-reviews/carla-del-ponte/madame-prosecutor/

Zdjęcie: IACtHR, CortelDH na Wikimedia Commons

Tekst: <https://ijrcenter.org/2016/10/04/the-inter-american-commission-refers-four-cases-to-the-inter-american-court/>

Międzyamerykańska Komisja i Trybunał 1959/1979

Międzyamerykański System Ochrony Praw Człowieka jest odpowiedzialny za monitorowanie, promowanie i ochronę praw człowieka w 35 niezależnych krajach obu Ameryk, które są członkami Organizacji Państw Amerykańskich (OPA). Składa się on z dwóch głównych organów: Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka (IACHR) i Międzyamerykańskiego Trybunału Praw Człowieka (IACtHR).

IACHR została utworzona w 1959 roku, po przyjęciu Amerykańskiej Deklaracji Praw i Obowiązków Człowieka w Bogocie w Kolumbii w kwietniu 1948 roku. Jej siedziba znajduje się w Waszyngtonie. W 1969 roku przyjęto Amerykańską Konwencję Praw Człowieka. Konwencja, która weszła w życie w 1978 roku, określiła prawa człowieka, które państwa ratyfikujące zgodziły się przestrzegać i zapewnić. Konwencja powołała również Międzyamerykański Trybunał Praw Człowieka. Trybunał został ustanowiony w następnym roku, a jego siedziba znajduje się w San Jose w Kostaryce. Konwencja określiła funkcje i procedury zarówno Komisji, jak i Trybunału.

Zdjęcie: Saif Al-Islam Kaddafi fot. Hamoom, na Wikimedia Commons

Tekst: ICC www.libyaherald.com/2021/12/international-criminal-court-reiterates-that-it-needs-state-cooperation-to-arrest-and-transfer-saif-qaddafi-to-its-court/ oraz www.icc-cpi.int/libya i www.coalitionfortheicc.org/country/libya.

Sytuacja w Libii

2011 -

Libia nie jest państwem-stroną Statutu Rzymskiego, ale Rada Bezpieczeństwa ONZ skierowała sprawę Libii do MTK w lutym 2011 r. (w rezolucji 1970) "potępiając przemoc i użycie siły wobec ludności cywilnej, potępiając rażące i systematyczne łamanie praw człowieka, w tym represje wobec pokojowych demonstrantów, wyrażając głębokie zaniepokojenie śmiercią cywilów i jednoznacznie odrzucając podżeganie do wrogości i przemocy wobec ludności cywilnej z najwyższego szczebla libijskiego rządu".

Śledztwo zostało wszczęte w marcu 2011 roku i skupiało się na domniemanych zbrodniach przeciwko ludzkości i zbrodniach wojennych popełnionych od 15 lutego 2011 roku w całej Libii, po wybuchu demonstracji przeciwko reżimowi Muammara Kaddafiego. W rezultacie wydano nakazy aresztowania Kaddafiego, jego syna Saifa Al-Islama Kaddafiego i Abdullaha Al-Senusiego, dyrektora wywiadu wojskowego. Sprawa przeciwko Muammarowi Kaddafiemu została zakończona po jego śmierci, 22 listopada 2011 roku. Jego syn pozostaje na wolności.

STOP
ECOCIDE
change the law

Stop międzynarodowemu ekobójstwu

Pierwotny projekt Statutu Rzymskiego oprócz ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych i zbrodni agresji zawierał jeszcze jeden element - ekobójstwo, zdefiniowane jako "utrata, uszkodzenie lub zniszczenie ekosystemów danego terytorium w taki sposób, że pokojowe korzystanie z nich przez mieszkańców zostało lub zostanie poważnie ograniczone". Niestety, został on później usunięty z projektu z powodu nacisków ze strony Holandii, Francji i Wielkiej Brytanii.

Ostatnio, w miarę jak zagrożenie zmianami klimatu staje się coraz bardziej realne, rośnie presja, by ekocyd stał się częścią Statutu Rzymskiego. Stop Ecocide International (SEI), organizacja współzałożona w 2017 r. przez szkocką adwokat, autorkę i lobbystkę środowiskową Polly Higgins (1968-2019) oraz obecnego dyrektora wykonawczego Jojo Mehta, stała się siłą napędową rosnącego globalnego ruchu na rzecz uznania ekobójstwa za przestępstwo międzynarodowe.

"Wyobraź sobie prawo, które ma wyższy autorytet moralny... prawo, które stawia ludzi i planetę na pierwszym miejscu. Wyobraź sobie prawo, które zaczyna się od "po pierwsze nie szkodzić", które zatrzymuje tę niebezpieczną grę i przenosi nas do bezpiecznego miejsca..."

Witness #140

one year

two year

three year

four

five year

six year

how many

more?

Obraz i tekst: Świadek #68 <https://thenewinquiry.com/blog/it-continues-not-to-end-time-poetry-and-the-icc-witness-project/> / <https://iccwitnesses.tumblr.com/>

Projekt MTK Świadek

2013-

W 2013 i 2014 roku The New Inquiry (organizacja non-profit 501(c)3 bez żadnych powiązań) opublikowała ponad 150 wierszy w ramach "Projekt MTK Świadek". Zainspirowany artykułem BBC, projekt

Projekt był efektem współpracy kenijskich poetów. Celem projektu było oddanie głosu niektórym z zaginionych/przemilczanych świadków w procesie MTK, aby ofiary i ocaleni z przemocy po wyborach w latach 2007/2008 nigdy nie zostali zapomniani. Oto tylko jeden z nich:

Świadek s #143

nasze usta są zaszyte strachem,
nasze ręce są związane naganą.

stąpamy delikatnie. nie wiemy
kiedy może być nasza kolej

by leżeć pod stopami.

Zobacz wideo z projektu: www.youtube.com/watch?v=9JAYO_ii3Eo&t=188s

WHAT ARE

THE

RULES OF WAR?

Yes, wars have rules.

ICRC

Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża

Respect#GenevaConventions

Zasady wojny, formalnie znane jako Międzynarodowe Prawo Humanitarne:

- 1 Ochrona tych, którzy nie walczą, takich jak cywile, personel medyczny lub pracownicy organizacji humanitarnych.
- 2 Ochrona tych, którzy nie są już w stanie walczyć, np. rannych żołnierzy lub więźniów.
- 3 Zakaz atakowania ludności cywilnej. Jest to zbrodnia wojenna.
- 4 Uznanie prawa ludności cywilnej do ochrony przed niebezpieczeństwami wojny i otrzymania potrzebnej pomocy. Należy podjąć wszelkie możliwe środki ostrożności, aby uniknąć uszkodzenia ich lub ich domów, lub zniszczenia ich środków przetrwania, takich jak źródła wody, uprawy, zwierzęta gospodarskie itp.
- 5 Nakazać, by chorzy i ranni mieli prawo do opieki, niezależnie od tego, po czyjej są stronie.
- 6 Określenie, że pracownicy medyczni, pojazdy medyczne i szpitale poświęcone pracy humanitarnej nie mogą być atakowane.
- 7 Zakaz tortur i poniżającego traktowania więźniów.
- 8 Określ, że zatrzymani muszą otrzymywać żywność i wodę oraz mieć możliwość komunikowania się z bliskimi.
- 9 Ograniczenie broni i taktyk, które mogą być używane podczas wojny, aby uniknąć niepotrzebnego cierpienia.
- 10 Wyraźnie zabraniają gwałtów i innych form przemocy seksualnej w kontekście konfliktów zbrojnych.

Obejrzyj ten film o zasadach prowadzenia wojny: www.youtube.com/watch?v=HwpzzAefx9M

Zdjęcie: GovernmentZA (2014) www.flickr.com/photos/governmentza/15714793531

Tekst: www.nytimes.com/2017/10/27/world/africa/burundi-international-criminal-court.html i www.icc-cpi.int/burundi

Wycofanie się Burundi 2017

Kiedy w kwietniu 2016 r. MTK ogłosił wstępne badanie sytuacji w kraju, Burundi postanowiło wycofać się ze Statutu Rzymskiego, oskarżając MTK o celowe kierowanie oskarżeń przeciwko Afrykanom (podobne zamiary zasygnalizowały również Gambia, Kenia i RPA). Rok później, 27 października 2017 r., stało się to oficjalne - Burundi stało się pierwszym krajem, który wycofał swoje członkostwo z MTK.

Problemy w kraju rozpoczęły się w 2015 roku, po tym jak prezydent Pierre Nkurunziza zdecydował się ubiegać o urząd po raz trzeci. Opozycja nazwała to niekonstytucyjnym i zainicjowała protesty na szeroką skalę. W ciągu następnych dwóch i pół roku ponad 430 osób zostało zabitych, co najmniej 3400 osób aresztowanych, a ponad 230 000 szukało schronienia w sąsiednich krajach. Badanie wykazało dowody na zabójstwa, arbitralne aresztowania, zatrzymania, tortury, gwałty i inne formy przemocy seksualnej oraz wymuszone zaginięcia.

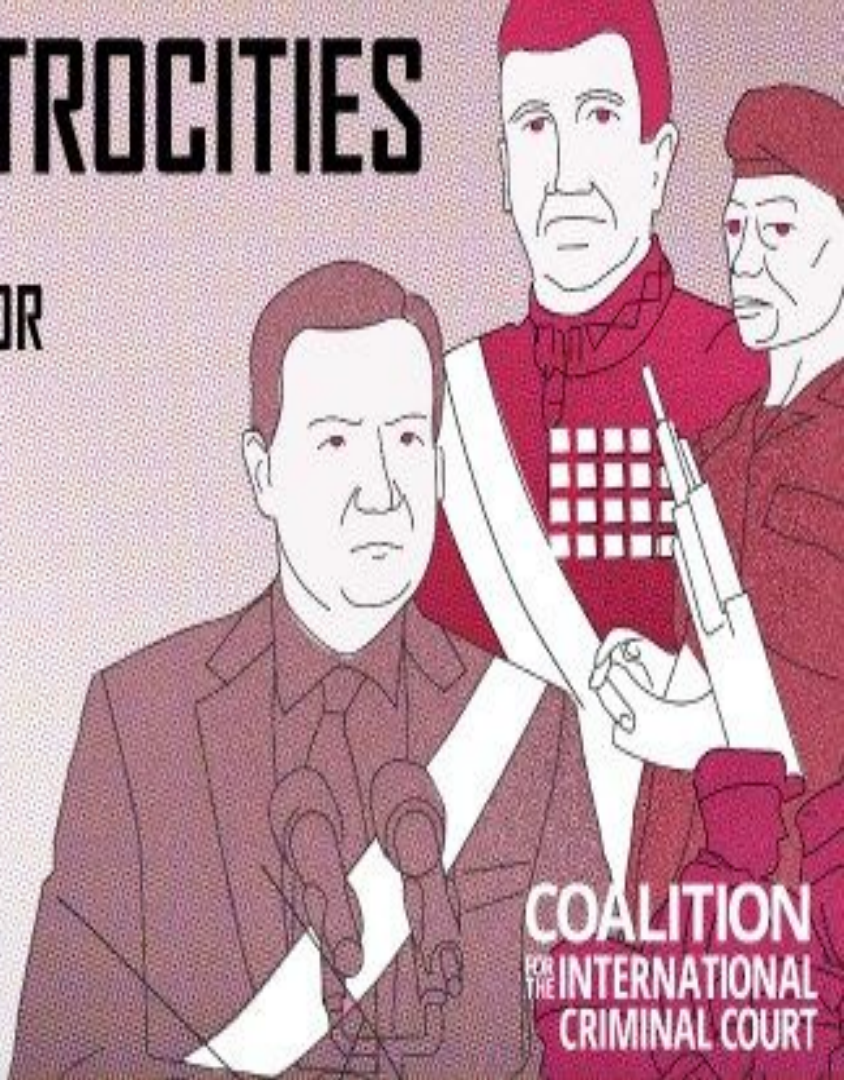
MTK stwierdził jednak, że może wykonywać swoją jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w Statucie Rzymskim popełnionymi na terytorium Burundi lub przez jego obywateli od 1 grudnia 2004 r. (rok ratyfikacji umowy przez Burundi) do 26 października 2017 r. (dzień przed oficjalnym wycofaniem się).

UNIMAGINABLE ATROCITIES

JOIN THE FIGHT FOR

coalitionfortheicc.org

COALITION
FOR THE
**INTERNATIONAL
CRIMINAL COURT**

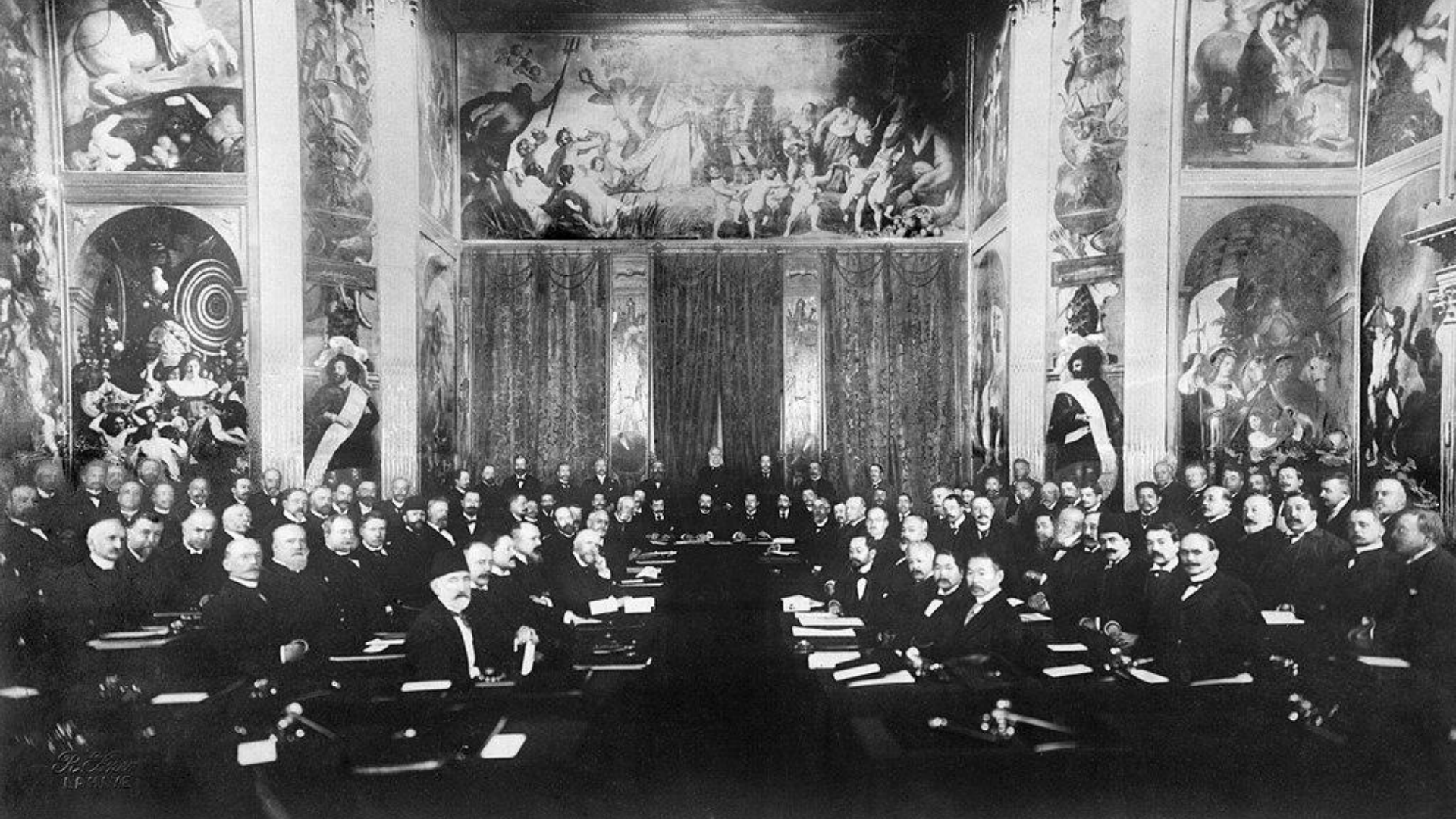
Zdjęcie: https://web.facebook.com/CoalitionfortheInternationalCriminalCourt/?_rdc=1&_rdr

Tekst: www.coalitionfortheicc.org/about/our-story

Koalicja na rzecz Międzynarodowego Trybunału Karnego 1995

"W 1995 roku grupa 25 organizacji zajmujących się prawami człowieka rozpoczęła kampanię na rzecz utworzenia stałego międzynarodowego trybunału karnego, który pociągałby do odpowiedzialności osoby za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i ludobójstwo. I to zadziało".

Dziś Koalicja na rzecz Międzynarodowego Trybunału Karnego, globalna sieć ponad 2500 organizacji społeczeństwa obywatelskiego o różnej wielkości i znaczeniu w 150 krajach, nadal walczy o globalną sprawiedliwość za pośrednictwem sądów krajowych i MTK w Hadze.

Dr. H. J. L. R. M. E.

Konwencje haskie

1899 i 1907

Przyjęte na konferencjach pokojowych w Hadze w Holandii (stąd nazwa) w 1899 i 1907 roku, dwa traktaty zwane "konwencjami haskimi" określają zasady, których "strony wojujące muszą przestrzegać podczas działań wojennych".

Pierwsza konferencja (od 18 maja do 29 lipca 1899 r.), w której wzięło udział 26 krajów, przyjęła trzy konwencje (o pokojowym rozstrzygnięciu sporów międzynarodowych, o prawach i zwyczajach wojny lądowej oraz o dostosowaniu do wojny morskiej zasad Konwencji Genewskiej z 22 sierpnia 1864 r.) oraz trzy deklaracje (zakazujące używania gazów duszących, pocisków rozprężnych (dumdum) oraz wystrzeliwania pocisków lub materiałów wybuchowych z balonów).

Druga (od 15 czerwca do 18 października 1907 r.), w której wzięły udział 44 kraje, przyjęła 13 konwencji (dotyczących takich kwestii jak rozpoczęcie działań wojennych, prawa i zwyczaje wojenne, prawa i obowiązki mocarstw neutralnych w przypadku wojny na lądzie itp.)

United Nations Diplomatic Conference
of Plenipotentiaries on the Establishment
of an International Criminal Court
Rome, 15 June-17 July 1998

Zdjęcie: www.coalitionfortheicc.org/news/20190716/fighting-for-global-justice-ijd,

Tekst: <https://ihl-databases.icrc.org/en/ihl-treaties/icc-statute-1998> i <https://asp.icc-cpi.int/asp-events/ICJD/default>

Konferencja w Rzymie

1998

Po latach rozważań i negocjacji, w dniach od 15 czerwca do 17 lipca 1998 r. w Rzymie odbyła się Konferencja Dyplomatyczna, na której sfinalizowano i przyjęto Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK), jedyne na świecie stałego sądu, który będzie pociągał do odpowiedzialności osoby za ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne i zbrodnie agresji. Statut został ostatecznie przyjęty w głosowaniu, w którym 120 osób było za, 7 (Stany Zjednoczone, Chiny, Libia, Irak, Izrael, Katar i Jemen) przeciw, a 21 wstrzymało się od głosu.

Wszystkie szczegóły dostępne są tutaj:

https://legal.un.org/icc/rome/proceedings/E/Rome%20Proceedings_v1_e.pdf

Międzynarodowy Dzień Sprawiedliwości upamiętnia ten historyczny dzień. 17 lipca "jednoczy wszystkich, którzy chcą wspierać sprawiedliwość, promować prawa ofiar i pomagać w zapobieganiu przestępstwom zagrażającym pokojowi, bezpieczeństwu i dobrobytowi świata".

ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

Deposit of Instruments Required for Entry into Force:
11 April 2002, United Nations, New York

STATUT DE ROME DE LA COUR PÉNALE INTERNATIONALE

Dépôt des Instruments requis pour l'entrée en vigueur :
11 avril 2002, Nations Unies, New York

International Criminal Court

ESTABLISHED
1 JULY 2002

Zdjęcie: IntlCrimCourt (2020), Twitter/X <https://twitter.com/intlcrimcourt/status/1278324839909068801>

Tekst: <https://news.un.org/en/story/2002/04/32172-ratification-ceremony-un-paves-way-international-criminal-court>

i www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/rome-statute-international-criminal-court

Ratyfikacja i wejście w życie statutu rzymskiego 2002

Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego, przyjęty w dniu 17 lipca 1998 r., wszedł w życie w dniu 1 lipca 2002 r., zgodnie z jego artykułem 126:

Niniejszy Statut wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po sześćdziesiątym dniu od daty złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych sześćdziesiątego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Dla każdego państwa ratyfikującego, przyjmującego, zatwierdzającego lub przystępującego do niniejszego Statutu po złożeniu sześćdziesiątego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, Statut wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po sześćdziesiątym dniu od daty złożenia przez to państwo dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Innymi słowy, kiedy Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Kambodża, Republika Konga, Irlandia, Jordania, Mongolia, Niger, Rumunia i Słowacja wspólnie złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne w siedzibie ONZ w Nowym Jorku w dniu 11 kwietnia 2002 r., liczba państw, które ratyfikowały Traktat wzrosła do 66. Dwa miesiące (60 dni) i kilka tygodni później (pierwszego dnia miesiąca) Trybunał w Hadze rozpoczął działalność.

Zdjęcie: Członkowie ILC 2023, Arturo94 na Wikimedia Commons

Tekst: www.coalitionfortheicc.org/icc-history

Projekt statutu MTK

1994

"W 1994 r. ILC (Komisja Prawa Międzynarodowego) przedstawiła Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ ostateczny projekt statutu MTK i zaleciła zwołanie konferencji pełnomocników w celu wynegocjowania traktatu i uchwalenia statutu. Aby rozważyć główne kwestie merytoryczne w projekcie statutu, Zgromadzenie Ogólne powołało Komitet Ad Hoc ds. Ustanowienia Międzynarodowego Trybunału Karnego, który spotkał się dwukrotnie w 1995 r."

Zapraszamy do odwiedzenia strony:

https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft_articles/7_4_1994.pdf

Zdjęcia: <http://law2.umkc.edu/faculty/projects/ftrials/tokyo/tokyo-links.html> i
<https://blogs.icrc.org/cross-files/prosecuting-war-crimes-after-the-second-world-war-the-nuremberg-and-tokyo-trials/>
Tekst: www.nationalww2museum.org/war/articles/nuremberg-and-tokyo-war-crimes-trials i
<https://history.state.gov/milestones/1945-1952/nuremberg>

Procesy w Norymberdze i Tokio

1945 - 1948

Międzynarodowe Trybunały Wojskowe w Norymberdze (IMT) i Tokio (IMTFE) zostały utworzone przez aliantów po II wojnie światowej w celu osądzenia i ukarania nazistowskich i japońskich przywódców za wydanie rozkazu lub zezwolenia na zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.

Nazistowscy urzędnicy byli sądzeni w Norymberdze w Niemczech od listopada 1945 roku do października 1946 roku. Trybunał uznał dziewiętnastu oskarżonych za winnych i skazał ich na kary od śmierci przez powieszenie do piętnastu lat pozbawienia wolności. Dodatkowe trzy osoby zostały uznane za niewinne, jedna popełniła samobójstwo, a jedna nie stanęła przed sądem z powodu choroby fizycznej lub psychicznej.

Tokijski proces w sprawie zbrodni wojennych odbywał się od maja 1946 do listopada 1948 roku i uznał wszystkich oskarżonych za winnych, skazując ich na kary od śmierci do siedmiu lat pozbawienia wolności; dwóch oskarżonych zmarło podczas procesu.

WANTED!

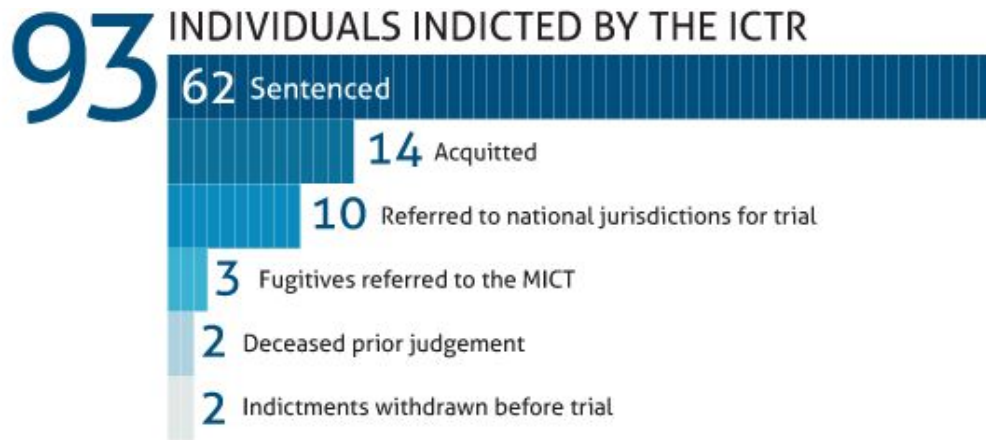
Zdjęcie: Rochak Shukla na Freepik

Tekst: <https://allafrica.com/stories/202205160145.html> i <https://unictr.irmct.org/en/tribunal> i <https://legal.un.org/avl/ha/ictr/ictr.html>

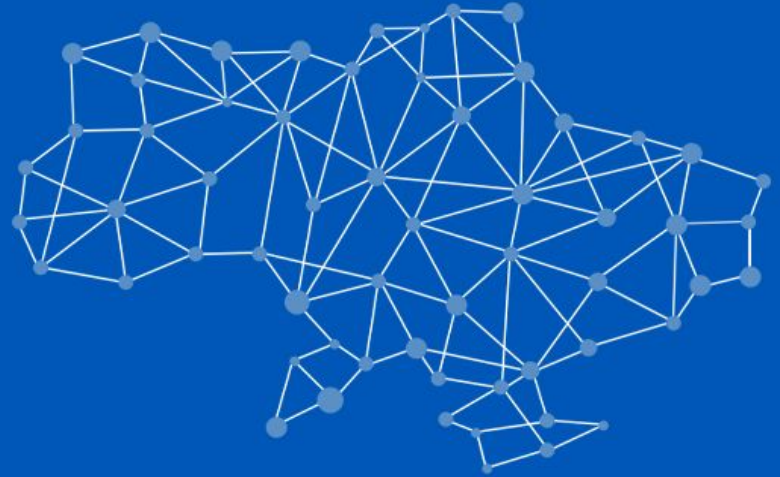
MIĘDZYNARODOWY TRYBUNAŁ KARNY

1994 - 2016

Międzynarodowy Trybunał Karny dla Rwandy (International Criminal Tribunal for Rwanda, ICTR) to sąd Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) ustanowiony przez Radę Bezpieczeństwa w dniu 8 listopada 1994 r. na mocy rezolucji 955 w celu "ścigania osób odpowiedzialnych za ludobójstwo i inne poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego popełnione na terytorium Rwandy i państw sąsiednich w okresie od 1 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1994 r.". Siedziba Trybunału znajdowała się w Aruszy w Tanzanii, a biura w Kigali w Rwandzie, zaś Izba Apelacyjna w Hadze w Holandii.

ICC Investigation into **UKRAINE**

**Cour
Pénale
Internationale**

**International
Criminal
Court**

Sytuacja w Ukrainie

2022 -

Mimo że Ukraina nie jest państwem-stroną Statutu Rzymskiego, MTK ma jurysdykcję nad zbrodniami ludobójstwa, zbrodniami przeciwko ludzkości i zbrodniami wojennymi popełnionymi na Ukrainie po złożeniu przez ten kraj dwóch deklaracji na podstawie art. 12 ust. 3 Statutu:

pierwszej z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie domniemanych zbrodni popełnionych na terytorium Ukrainy w okresie od 21 listopada 2013 r. do 22 lutego 2014 r. ("wydarzenia na Majdanie") oraz

drugi w dniu 8 września 2015 r. w związku z domniemanymi przestępstwami popełnionymi na jego terytorium od dnia 20 lutego 2014 r., bez daty końcowej.

W dniu 2 marca 2022 roku, na podstawie wniosków otrzymanych od 43 państw-stron, Prokurator ogłosił wszczęcie śledztwa w sprawie domniemanych przestępstw popełnionych w kontekście sytuacji na Ukrainie od dnia 21 listopada 2013 roku.

Samobójstwo sądowe Slobodana Praljaka 2017

"W dniu 29 listopada 2017 r. pan Praljak popełnił samobójstwo w sali sądowej nr 1 MTKJ. Podczas publicznego ogłoszenia wyroku apelacyjnego Izba Odwoławcza potwierdziła jego skazanie i wyrok 20 lat pozbawienia wolności. Natychmiast po tym pan Praljak wypił płyn w sądzie i szybko zachorował. Panu Praljakowi natychmiast pomogli pracownicy ochrony i personel medyczny MTKJ. Jednocześnie wezwano karetkę pogotowia. Pan Praljak został przetransportowany do szpitala HMC w Hadze w celu uzyskania dalszej pomocy medycznej. Wkrótce potem pan Praljak zmarł. Zgodnie ze standardowymi procedurami, na wniosek MTKJ, władze holenderskie wszczęły niezależne dochodzenie".

Pozostała część oświadczenia o ustaleniach śledztwa jest dostępna pod adresem:

www.icty.org/en/press/statement-on-the-independent-review-regarding-the-passing-of-slobodan-praljak

State of Palestine

Situation in the State of Palestine

ICC-01/18

[Investigation](#)

Izrael / Palestyna

"W dniu 1 stycznia 2015 r. rząd Palestyny złożył oświadczenie na mocy art. 12 ust. 3 Statutu Rzymskiego, uznając jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Karnego w odniesieniu do domniemanych zbrodni popełnionych na okupowanym terytorium palestyńskim, w tym we Wschodniej Jerozolimie, od dnia 13 czerwca 2014 roku. W dniu 2 stycznia 2015 r. Palestyna przystąpiła do Statutu Rzymskiego poprzez złożenie dokumentu przystąpienia na ręce Sekretarza Generalnego ONZ. Statut Rzymski wszedł w życie w stosunku do Palestyny w dniu 1 kwietnia 2015 roku.

W dniu 3 marca 2021 r. Prokurator ogłosił wszczęcie śledztwa w sprawie sytuacji w Państwie Palestyna. Nastąpiło to po decyzji Izby Przygotowawczej I z dnia 5 lutego 2021 r., że Trybunał może wykonywać swoją jurysdykcję karną w tej sytuacji oraz, większością głosów, że terytorialny zakres tej jurysdykcji rozciąga się na Strefę Gazy i Zachodni Brzeg, w tym Wschodnią Jerozolimę".

Zdjęcie: kremlin.ru (2018), Baszar al-Assad, Wikimedia Commons

Tekst: www.bbc.com/news/world-middle-east-47483714 i

www.aljazeera.com/news/2022/3/18/syrias-assad-visits-uae-in-first-trip-to-arab-state-since-2011

Baszar al-Assad i Syria

W marcu 2022 r. prezydent Syrii Baszar al-Assad odwiedził Zjednoczone Emiraty Arabskie w ramach swojej pierwszej wizyty w kraju arabskim od początku demokratycznego powstania w 2011 roku. Wizyta ta wysłała wyraźny sygnał, że niektóre kraje arabskie są skłonne współpracować z Syrią i jej prezydentem, pomimo faktu, że kraj ten został wydalony z 22-osobowej Ligi Arabskiej i zbojkotowany przez sąsiadów po wybuchu konfliktu 11 lat temu. Setki tysięcy ludzi zostało zabitych; połowa ludności Syrii została wysiedlona, a duże części Syrii zostały zniszczone w wyniku wojny. Zarówno kraje arabskie, jak i zachodnie generalnie obwiniły al-Assada za protesty, które przerodziły się w wojnę domową, i wspierały opozycję w pierwszych dniach konfliktu. Ponadto syryjski rząd Assada został oskarżony przez organizacje praw człowieka o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.

Biorąc pod uwagę fakt, że Syria nie jest stroną Statutu Rzymskiego (traktatu zarządzającego MTK), jedynym sposobem, w jaki MTK może zbadać domniemane zbrodnie popełnione w tym kraju, jest skierowanie sprawy do Rady Bezpieczeństwa ONZ.

W 2019 r. prawnicy zajmujący się prawami człowieka wnieśli pierwsze sprawy przeciwko prezydentowi Syrii Baszarowi al-Assadowi do Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) w Hadze w imieniu 28 syryjskich uchodźców w Jordanii, którzy twierdzą, że zostali zmuszeni do ucieczki z kraju.

Zdjęcie: KING RODRIGUEZ/ Prezydenckie zdjęcie, Wikimedia Commons

Tekst: www.rappler.com/newsbreak/iq/timeline-international-criminal-court-philippines-rodrico-duterte-drug-war/ i

<https://filipino.news/2021/06/15/dutertes-war-on-drugs-under-investigation-by-the-international-criminal-court/>

Rodrigo Duterte i wycofanie się Filipin z UE 2019

W dniu 17 listopada 2016 r., miesiąc po tym, jak prokurator MTK Fatou Bensouda powiedziała, że jej biuro "ma oko" na incydenty na Filipinach, ponieważ liczba ofiar śmiertelnych kontrowersyjnych operacji wojny narkotykowej nadal rośnie po czterech miesiącach administracji Rodrigo Duterte, sam prezydent zagroził wycofaniem Filipin z członkostwa w MTK. Nazwał międzynarodowy trybunał bezużytecznym i niezdolnym do pomocy małym krajom.

W kwietniu 2017 r. filipiński prawnik Jude Sabio złożył wniosek do MTK w związku z "powtarzającymi się, niezmiennymi i ciągłymi" masowymi morderstwami na Filipinach, prosząc sąd o "postawienie [Duterte] i jego wyższych urzędników państwowych przed Izbą Procesową w celu osądzenia".

W lutym 2018 r. Biuro Prokuratora MTK ogłosiło rozpoczęcie wstępnego badania w celu ustalenia, czy istnieją wystarczające dowody, aby stwierdzić, że sprawa podlega jurysdykcji sądu. Miesiąc później, 14 marca, Duterte ogłosił, że Filipiny wycofają się jako państwo członkowskie MTK. W pisemnym oświadczeniu prezydent stwierdził, że "wycofuje [kraj] ratyfikację Statutu Rzymskiego ze skutkiem natychmiastowym". Wycofanie wejdzie w życie rok później, w 2019 roku.

KONY 2012

THE HAGUE

KONY 2012

THE HAGUE

Zdjęcie: Uncommon_fritillary, plakaty Kony 2012 na budynku w Waszyngtonie, Wikimedia Commons

Tekst: www.voaafrica.com/a/icc-seeks-kony/6848632.html i

www.cbc.ca/news/world/international-justice-infamous-war-crimes-cases-1.773125#kony

Joseph Kony (Uganda)

1961 -

Joseph Kony i inni przywódcy LRA (Lord's Resistance Army), grupy partyzanckiej, która rozpoczęła brutalną kampanię przeciwko rządowi Ugandy w 1986 roku, zostali oskarżeni przez Międzynarodowy Trybunał Karny o zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne.

Rebelianci zostali oskarżeni między innymi o "obcinanie języków i warg cywilom oraz uprowadzanie tysięcy dzieci, zamieniając dziewczynki w niewolnice seksualne, a chłopców w dzieci-żołnierzy".

Kony został oskarżony w Hadze w 2005 roku, ale pozostaje na wolności. Kilka kampanii na całym świecie opowiada się za jego aresztowaniem i procesem przed MTK.

Obejrzyj Kony 2012, słynny film dokumentalny nakręcony przez Invisible Children z zamiarem uczynienia zbiega z MTK Josepha Kony'ego znanym na całym świecie, na stronie: www.youtube.com/watch?v=Y4MnpzG5Sqc.